

بهندی بینجهم له دیوانی فاع

دلآشتی گهر میان

له مهر نهرکی فاع و چاودیری خوی له چاپ درا

(نرخى ۱۰۰ فاعه)

به بی برمی خاوه نی چاپ فا کرپته وه

چاپخانه ی معارف — به خدا

سدر لاتا

من که ناوم محمدہ کورری شیخ قادر سکورری شیخ سعیدی
ہولاشم ، پایہی معلوماتم نزدیک بوہ وہ لہ تی گہ یشتن تہ ماشام کرد پخت
بہ پخت باوو باپیرم شاعرین تیا بوہ وہ خوبشتم تہ بیعتی شیخرم ہا بہ بہ
خہ صادم زانی ہم رہوشته جوانہ لہ ہر من دا کویر بیتہ وہ وردہ
وردہ دہم کرد بہ شعر نوسین چونکو اشکراپہ لہ ہم مو گہ نجہ
خویندہ وارہ کاغان ہر ہوزیک زمانہ گہی ہری خویش لہ سری وہ نا
شکراپہ کہ بہ خبو کردنی زمانہ بہ شعری شاعران وہ بہ قہ لہی
نومہرانہ منیش کہ خوم بہ گولو چینی خہرمانی نیکتہی شاعران
لہزاتم کم کم دہم کرد بہ شعر نوسین وہ ہر شعریکم کہ نہ فہ و تابو
کردم بہ پینچ بہ شہوہ بہ شی بہ کم بہ ناوی گولالہی مہرہوان وہ
بندی دوم بہ ناوی باخچہی کوردسان وہ بندی مہم بہ ناوی
چوار باخی پیخوین وہ بندی چوارہم بہ ناوی شاخی ہوارمان وہ
ہم بندی پینچہم بہ ناوی دہ شق گہرمیان چاپ وہ بلاو کرانہ وہ .
گہ گہر عمری ناتہ وار وہ فای کرد وہ نہ مردم لہ لہ تہ شہ شہم و
حہوتہ میں پیشکش لہ کرین چون لہم و پاش ہر شعریک بلیم جیا بہ
ہم پینچ بہ ندہ وہ بہ شی شعری فارسی و عربیم جیا بہ لہمانہ انشاء اللہ بہ
جیای چاپ وہ بلاو لہ کرہنہ وہ .

قانع

به گورنی تهرجه مدهی نه حوالی قانع

قانع ناوی شیخ محمد کوری شیخ عبدالقادر کوری شیخ سعیدی
حولا هه هوزو به دهی قانع بییان نه لین (کابل) کابل پیار یکی که وردهی
به نلوبانگک بوه وه ناوی سعید ابراهیم کوری شیخ عبدالکریم
صکوری شیخ عیسی نوربخشی بهرزنجبه به قانع له مالی ۱۳۱۸
هجریدا پیی ناوته دنیاوه ژبانیکی قهله نده رانهی توزی به ریمانی
رابواردوه چه دار بوه باوکی مهردوه سه چوار سالانه بوه دایکیشی
مهردوه اما سعید حسین چوری به هه نیوی به خیموی کردوه و ناوبه نه
به خویندن ، قانع هه موعله هه ره بیه کانی خویندوه ، پایهی مه علومانی
به نه ندازه به کک بالا بوه . قانع زور ناره زوی له نه ماشا کردنی میژو
بوه نه توانم بلیم له میژودا کم کس توانیبیتی بهر به ره کانی له کهل قانع
بکات .

باوو باپیری قانع زور تریان هاعر بون به نایبتهی شیخ سعیدی
باپیرهی وه خاتو خور سعیدی دایکی مهردو کیان شاعریکی بهرز بون وه
لیسته یس هه کوری هه زن کوته کک ، خه نجهر ، وریا هه رسبانیان
همردوست وه ته بیهه تیان مهوزونه قانع له نشریانه گهی خویا هه کم
شعریهی کور ره کانی نه خاته پیش چاو خوینده واره خوشه وسته کان.

قانع

ویندم ، ویندهی به‌دبختی کانی دهر دو سهار سه‌ختی
فدبولی شه‌تی ده‌وران سوکی پیه‌ن چاوی گه‌وران

چهنده كزی و ههژاری   كهسامی و بهرده باری
 روزی سه بان ، یا شوان   یا چاپچی ، یا گلوان
 یا ئامهوانی ناو تووز   بی خه مخورو بی دلسوز
 ویکم بویه قوپییوه   چه ننده برهیهنی دیوه
 روزی نه بو که دهوران   چاوم بسری له گریبان
 هومرم گه بی به پنجا   هیچ ئیشیکم نه گونجا
 دایم هه ناسانی ههرد   لیووشک و زه زوره نگ زهرد
 ههتا ئیره هه هانی   به كزی دنیای فانی

ئیتز وهختی مردنه
 گهردن ئازاد کردنه

﴿ لادی بی و بزنی فروشتن و هه لبراردن ﴾

روزی کابراهه که دانیشتی دیهات
 دو بزنی هینا و بو ناو شار شهات
 که بیانفروشی بو پیوستی مال
 که یهته ناو شار، ما به هه هه حوال
 هه روزه روزی هه لبراردن بو   له هه مو شارپنک نایب ناردن بو
 کورپنکی شاری که یهت به کابرا   وتی ها ا چونی؟ ئه ی ده مه برا؟
 خه ریکن ره ای هه دمن بو (نوینهر)
 نویسن بررو ره آیت بخهره دهفتنر
 لادی بی وونی ، ره ای چلونه ؟   ئاخو تازه به پوه کو ، کونه؟

من به تمنن خوم ره ايم نه ديوه   له هبج كه صيغم هبج نه پر ميوه
 نازانم ره اى خوار دنه يا پوهاك   نازانم ايا بي فوره يا چاك ؟
 من همو روزي ديم بو ناو بازار

بو ، ره ايم نه دي لاي حاجي و توجار ؟
 لاخو ؟ به مه تره يا به كپه خانه ؟   لاخو ؟ بهر نه سكه يا خو بهر بانه ؟
 به ده صته كه بدمن ، يا خو به دانه ؟   ترخي گرانه يا خو همرزانه ؟
 مهر هني چاك همر دو بزنه كم   كه بدمن به ره اى بي زياد و كم
 كه گهر خرابه بوجي بي كرم   ناني خيزاني برسي بورم ؟
 مهر بزنه كه بدمن به ره اى ييفر

كه بدمن به كلاش بو بي كه حه گرو
 كابراي هارماني لوي هاته زمان   ووتى لادى بي هه زاري نه زان
 ره اى بو پياوى (مندوب) دانراوه

له وولاتي به كي دباري سكر اوه
 (مندوب) به كيكه كه چيته به غذا   بو نانه واوى ههولمان بو كه دا
 ناهه لي ههركبز زورمان لي بكن   دهس ره نه جي گيمه به باي بين
 هه مچي بي بچن له مهر و گويان

به خوت و خور راي جوين بدمن پيلان
 هه مان پاريزي چون حه قدرمانه   له خومان چاتر كه و خه خوارمانه
 (لادى بي)

بوجي تا كه گيان نه وه هه ر بوه ؟   گيمه دا هاتوه يا پيشه ي زوه
 (هارماني)

نه نه ا برا كم بوه تا بوه   مه جليسي نه واب هه ر پيشه ي زوه

کافی تفکیرات حکومت کرا مهجلیسی نهواب خیرا دانرا
هم چهن سالیهه مه ندوبت بوه له کورد هانو بو پای تهخت چوه

(لادی بی)

مه مه ندوب هه په بو دهه مه ی زوردار ؟

مه روز نه روزی هم بهن بو ییگر

مه مه ندوب هه په بوچی مام کوینجا ؟

له هه خوررای تابروم هه با

مه مه ندوب هه په و غیرت نه نوینی ؟

انا جهربهم بو لی نه مینی ؟

مه مه ندوب هه په توتنه کم کوانی ؟

مه مندوب هه په دونه کم کوانی ؟

مه مه ندوب هه په بوچی هزاران

به برسی نه گرین هوهو نیواران ؟

نه ره ایم هه په و نه مه ندوبیم نهوی

بزم له مندوب زور خوشتر نهوی

تا نیسته مه ندوب هیچی نه کردوه

نیتر من چیه لهم هانو چوه

﴿ پینج خسته کی قانع له سهر شمیری خانو خورشیدی دایکی ﴾

کچ که گوته چوار ده ساله مه کوری لاری نهوی

په چیه چین چین ولولر نه گریجهی خاری نهوی

په لاسکایی شور و هدر و زلفی فرتای نهوی

هيندى کچ بي تهجره بهس ، هوراوو سپياوى نهوى
ميغه ککو وه ترو بخورو سيوى نه خفاوى نهوى
بي نهوى نيشي بکا خاوو خليچکک و مانوه
بو وه راى دا ککو و بابى پرر به هانه و بيانوه
دهور بهى کولانه کان و حه سهه مى سهر خانوه
پير لهوى نا ککاته وه ساليكى تر ککيه با نوه
دايا سهر و سه کار به زم و شه و راوى نهوى
فت دلى رانا چهكى بيژى له لاي پياو نال نهيم ؛
به نى تر مه سولى نيشي و تهر بهى مندال نهيم
دهسته پاچهى ناوژنانو بي به هاو بي حال نهيم
نالى من به نيه کى تر کويخا وسه روکى مال نهيم
نه و کسانهى واسه روکن عه قلى گونجاوى نهوى !
دايا ههر ههول نه دا بو تاق و گول بيدا له ههر
دهرکى لى قائم بکى جا سهر له کون ديفيته دهر
ههر خارى کى هيچ و پوچ و نيشي بي جيگه و نه ههر
ههر نه لى به خوا کرامى سور نه بي نايکم له بهر
ژير چه نا خه و کر مه ککو و گواره و کلى چاوى نهوى
زور کچى و امان هه پ نه ايا له دى ؟ ياخوله شمار !
سه پر نه گى چه ن شو خوشه نگه جوانه وه ککو ده نكى هه نار
خاوه نى زانين و پيرو ککانى ناموس و وقار
هيندى کيش دل مرده به و ژيره له سهر ههر نيش و کار
تف له زرق و برق نه گانو شوره تو ناوى نهوى

روز له روز ئيش گهر ترو زانا ترو پرر خبر نه بي
بو جوانيش دهم به دهم هر وه كك گولي زه نو بر نه بي
دهر به سي شو ناپه ئايا ا زو نه لي ياد پر نه بي ؟
هر تماشاي دهمي دايكي خوي نه كا تا فير نه بي
باش هر مو عقل و شعوري خدمه تي پياوي نه وي

هول نه دا بو پياوي ژيرو تي گه يشتو خو بنده وار
چا بلك و بي فزو ئيشكهر كاسبيكي بي ده ملر
دژمني قرر كا به نركه هر روه كو شيري شكار
نانواري بو كوريكي قنچو قيتو مشكي لار
پياويكي پرر هوش و بيو خاوه ني ناوي نه وي

نانواري بو په كيكي مهره ري و بي ئيشو كار
ناپه وي گه نجبي ته مهل بي و ده س هپي بي زارو خوار
يا خو مابل بي به هاروق يا حـ شيشه يا قومار
ناپه وي ميري گه زنده و پيس بي هر وه كك كو هر ملر
كاسبيكي گورج و گول و بي په ن و باوي نه وي

همي كچم ئاملان بنامه ئا برروي خوت بو نه به ي
بو به ناحق خوت له پيش جاوي همو گه نجبي نه خاي
دهوري ئيكوشينه نه سررو توش و هره ئيكوشه ده ي
مه پري (خور شهيد) كه ا ، كچم نه بجا ئلزاني جي نه خوي
چون چه باو ناموسي خوي و هوزي نه و تاوي نه وي

همو گیانداری وه کو نو وابه ناپهوی مهذ بوی پینه سکا به
 نو به ده سق خوت زهنگک خوت زردان
 پهردهی شهرهف و وجدانت ددران

نو له بهر نهختی صودی ته نیه ایی
 چهن ههزار نه کوژی ههر به خوردرایی
 من به نو نه لیم هه ی مهتم پیسه ا نه مه کردار و کرده و نهغه ؟

نهو کهه ی بو راو نو به خیر نه کا
 نه تخسانه وه تراق گوشت پی نه دا
 مه د مه ونندی نو بو که نهو خوین مز
 بو نازانجی خوی نه بی به پیاو کوژ
 ههر کس کرداری لیس و نازاره نه وه نه نه وه ی مه گک وهه گساره
 ههر کس حهز نه کا له خوین رزاندا
 زو سکه وپته ناو که لاوه ی مه دن
 بمری نهو کهه ی که شه رری نهوی
 نازاری بگری زانی نه سهروی
 * (وه رای باز) *

تخانم خوین خوریم خه نای خوم نیه مه روشنم وایه ده مه لات چیه ؟
 نه که ره بیعت ده نو که نه دا پیم مه ره بندی شاخز دا نه نی بو جیم
 چنگی فولاپدار وه که نزه ی خوین بریز
 نه خانه په نهیم مه حکم و دریز

غینوک و دهک مالمس نهخاته پهنبه
هیچ مهلی له مېنې نابې دل رهنبه
منپه و دهک کونر هرگیا خور نهبوم
بو خوم نه ژيام به هر جور نهبوم

(شعری آمینه ژنی قانع)

خوشکی خوشه ویست زاده ی کوردسان
مپاستان نه کم پولي چاو مه مان
له پاش مپاسو دوعا خواپیتان
عهرزی نه احترام مهره بانپتان
وه صیت بی بوتان هرچی من نه لیم
بیگرته گویتان با نه هزانن حکیم
کورری به خبو کهین به خوینی جگر
غازاری نه بی بو نه هوی به هسار
بو هودی شخص بو ملکی جیهان
برای و ولای نه خاته نه پندان
کر ، نه کاته وه دره سم و دینار
هل نه مزی خوینی بی نین و هزار
نه گره نه بیعت کردی به میران
هزار نه خاته بیگرو فرمان
نه گره بوی ری کهوت کردیان به میر
نه هسکینی دل کومهل زور
هر نین کراو بو به مالمس خور
ملی هزاران نه کهینی به زور

نه گه فندی بی نه سکویخا دی بی
نه وه کک هیندی گس چه تری صهر ری بی
نه لی گلمانجم بهرتیل خواردنه لی ناشکرا بی دنیا مردنه
کورری به خبو گین به خوینی جگر
غازاری نه بی بو نه وهی به شهر

هیوای شیرینی هه ولو کوشن بی
گر دهوله من بی خاوهن به خشن بی
نه گره هزار بی به ئیغو فرمان خدمتی گهل کا به دل و به گیان
نه گره کویخا بو ، نه لی من کویخام
سه رکاری ناودی و ، وه کیلی نظام
نه گویسه سه رهوشتی بو گهت
خه لکی دیکه ی خوی نه خاته ناو بهت
دهوله من نه بی و خادمی دینار خوی دور خاتوه له برای هزار
نه پیایو ماغا نه معاش خور بی
دلسوزی گهل بی ها به هر جور بی ؟
گیانی شیرینی بو هودی هه مواف

بهخت کا له ری ی چاکی نیشتان
اهو جاره نه لیم منیمن کورردارم
له ناو به مانا منیمن به شرارم

﴿ پنج خفته کی کو نه کک له سهر شعری قانمی باوکی ﴾

بهرده ریژه با جوان بی هاوه شعری گهوه هر نیه
پاره وو ملک و معاش و خهزنه وه کک جهوه هر نیه
هاری ره ی بو روهته مه ا جی ره هوه وو نه مکر نیه
سهر که خالی بی له فکری میله نی قهت سه ر نیه
دل که گهری تیا نه بی قهت قابل دل بهر نیه

بی بهرری دهوری نه نه نگ و له شکر و گورزی گران
به کیته بی ویسته نه سررو بو بلندی نیشتمان
با بزائن هر له شاه تا گداو میرو شوان
پیاوه نی نه سررو به نوکی خامه به و نوتقی زوان
ادما موحتاجی تیرو نه سلحه و خه نجهر نیه

کوا ؟ دلیری هیچ نه ترسی خوی بخاته لیو خه تر
هل بکاته سه ر فغازو گریه وو شینو چه مهر
تاجی آزادی له بن به حری خه ما بینیه دهر
بو ، بلندی نیشتمان و راوی آزادی سه مهر
گورده نه ما کام سه مهر سه برانی سهر بهر بهر نیه

بازی روحی کاوه به نه سررو له ناوا هه لفرری
روسته می زابل زه مینه کفنی خوی وا دادری
سه ده کو نه هادی که لورر به رده بی جهرگی درری
شیر له خوینی خوی گوزه شتی کردو نه عره ی هلبری
رپوی نه مری کرد که اوبه ی نه عره نه ی حه یدهر نیه

گەر ھەماھەر گەنج ئەبن فەرمو دەبا رەنجی بدەین
باری خومان بو ھەوار گەیی زین و سەر بەستی بەین
گەت بە جاری ایتیناقی بی درو بی گەرر بگەین
گیرە^(۱) شیوینی گەنەیی ھیبت مورری راھتی قەت بدەین
خوی بنەیی بی کارو ئیفا قەت خەنای ھەر پەرر بی
دەستە بە کە دايم خەر بەک کومەل سەر وەت بەسکات
ناقیکیی ھەر خەر بەک خوی چەشی ئیھەت بەکات
ھیندی رەھت جوپە نابی قەت کە ھوز رەھت بەکات
کەمتیار^(۲) ھەر وا لە سەر فکری کوزی قیھت بەکات
سەد بانگک لەت لەت کری ھەر داخلی دەفتەر بی
ھاگری حەس دەرونی دەھتە پیکھن ھەلگەرا
داوینی ناموسی ھەندی وا لە دەس بەر بو دررا
خو ، پسا پردی (نھمل) نالی ھەمواری چەرا
وا چەقەل^(۳) باوی نەما ئیھتانی مرداری بررا
قانی بوچی لە فکری نانی بی پرر گەرر نە ؟

-
- ۱ — گیرە شیوین : — ئیشارە بە بە بە کیک کە ھەر فکری بە
کومەلایەتی لە کوردستاندا ئەکرا ئەو ئەبو بە ھوی تیک دانی ئەو
فکرە . وە خویشی ھیچی نە ئە کرد .
- ۲ — کەمتیار : — ئیشارە سکرارە بو بە کیک کە پیاویکی بە
ناوبانگک بو بەلام ئە گەر ھەمو مێھتی کورد پارچە پارچە بکرایە بە

﴿ خه نجهری قانع و تاقی کسری ﴾

روزیک له به غدا دهرچوم بو گهرران
 روه و روز ههلات به ناوی سه پرات
 له پاش ماوه به که رویم به ری دا
 مانو بوم توزیک ویسام له جی دا
 کانی به هار بو روانیم نه و ده شته
 به گول چنرا بو نه توت به هه شته
 میرگی پررچیمه ن گولی سه وز و سور
 ریزی گولاوان نه دره وها له دور
 روانیم له دور و گردی دیاره
 توزی تی فکرام بی نیم اثاره
 هـ... هـ روا رویعتم تـ... ا گه بیمه پالی
 نه ختیک تی فکرام له شیوه و حالی
 زانیم پاشماوه ی دهوری دهورانه
 خاپوری دهستی جهوری زه مانه
 دو تاقی گهرهم لهوی پیش چاو گوت
 کونه و دارروخاو به وینه ی نه شکوت
 به جاویکی وورد خه بلی تی فکرام
 له و جیگهی خوما ویسام به سه رهام
 وونم نه ی گردون پرر زولم و ستم
 پرر مهینهت و پیش پرر دهر دو نه لام

= شهرتیک له ئیستیفاده ی دنیا ریکی بگردایه پی خوش بو .
 ۳ — چه قه ل : — ئیشار به به به کیلک که له هه مو دیزه به کدا
 که وچک بو وانا له هومو ئیشیکدا اشتراکی نه کرد به لام له گه ل هیسج
 که سیکدا راستی نه نه کرد هه ر مقصدی به نه ری خوی بو .

مهم یادگارہ می کام دہورہ بہ ؟ جیگہ نشین کام شای گہورہ بہ ؟
 کی پی دلتوش بو ؟ کی کردی بہ مال ؟
 کی پیشی تیا کرد ؟ کی پی بو خوشحال ؟
 کی دیواری کرد ؟ کی رشتی رنگی ؟
 کی جی ہی ہیشت پاش خوی ؟ زور بہ دلتہ نکی ؟
 کی کورہی گہچی بو ہیناہہ تاو ؟
 کی تیا دروست کرد باغ و حوضی تاو ؟
 کی دہوری شای تیدا بہ سہر برد ؟
 کی تیا دائہ ہیشت کی خزمہتی تہ کرد ؟
 تاخو چہن ہزار پی سہر و سامان بو محاکہ ہاتہ دیوان ؟
 تاخو چہن گہنجی پی گہسی ہزار
 لہ سہر خوررایی تیا درایی لہ دار ؟
 تاخو چہن ہتیو پی داک و بان
 تیا ہلتو تابت بو پارچہ بہ کک نان ؟
 خوزگہ تہ مزانی جیگہ کی بوہ ا
 فہرتی کردوہو تہ جی ہیشتوہ
 تہ مزانی جیگہی نام شہر یارہ عدل بہرورہ ، یا ستہ مکارہ
 وہ تہن بہرورہو رو تہ زہمت بو
 یاوہ کک ہیندی شا گورگی مہلت بو
 خوزگہ تہ مزانی نام کلاوہ بہ نیشانہی عدلی ہیچ بہ لاوہ بہ
 ناگاہ لو کردہ دہنگی بہ بد بو بہ زمانی حال گوتہ گفتو گو

وونی دهی خه نجهر هزاری بی کس
له من خرابتر به بی فریاد رس
دهم تاقه کونه وادار و خاوه
پاشماوهی دهوری نهوهی ساسانه
و هخق خوی جیگهی شه هریاران بو
تاقانهی دایکی چهرخی دهوران بو
چهن گری دلی هزاری کردو
له روی مه پدانا گوی مدلی بردو
دهم تاقه گوا نه ترانی بوشه
کونه و دار و خا و رنگی نه خومه
دهم سهر چاوهی مدلی دنیا بو
بی وینه و نایب تاقی ته نیا بو
کانگای دارگار علم و زانین بو
بو باخچهی گهلی هزار پهرژین بو
جی گیگهات بونی دهی پرر خهم بو
جی گی دهر کردنی جهورو ستم بو
جیگهی شایانی عدلینهوا بو
جی زانایان و ده ستهی مه لا بو
جیگهی شانازی نهوهی کورد بو
جیگهی شسیرانی به دهس و برد بو
جی دنگوش کردن نهوهی مه غور بو
جی پیچکهنین وشادی و سرور بو
جی پیچک هینانی آواتی صکز بو
دور نه آیمسانی روو ردهش و دز بو
مه نوارره بهرا ایسته خامومه
ناوی له بازار حهق فهراموشه
مه نهوشیره وان نهوهی ساسانی
بودادگای خوی ده میه پیچک هانی

کسرا نتهوهی ماسانیان بو
شاهی ده‌نگک دایر مهوردی مه‌پدان بو
ماسانیه کانیس کوردی نه‌واون له‌ناو میژودا به‌گورد نامراون
په‌خس بوو عدلی به‌رووی دنیاوه ناوی مه‌شور بو له‌مه‌رچوارلاوه
له‌دهوری کسرا پیکو گورگو مه‌رر

زیلیان مه‌ر مه‌چو بی هه‌راو بی مه‌ر
ترازووی مه‌تم په‌تی چه‌را بو گلوپی مه‌دلی نیا مه‌ل کرا بو
هه‌تا کو دهوری نه‌وشیره‌وان بو په‌گانه‌ی دهستی دهوری ده‌وران بو
مه‌مه‌ دسگری شاهی کسرایه مه‌نوارره به‌وا وا بی نه‌مه
مه‌زانی بوچی وا دا ته‌پیوم ؟

میسته‌مازیت بار مه‌ر وه‌کک مه‌تیوم
من فخر مه‌کم به‌م ویرانه‌یه چونکه پاشماوه‌ی مه‌وزمه‌ساره‌یه
من چه‌نده‌مالای رره‌نگا و رره‌نگم دی

چهن دهوری زینی به‌بی ده‌نگم دی
چهن میله‌ت په‌روهر چهن بادشاهان

چهن آزادیخوا چه‌ن پانه‌وانان
چهن وه‌زیری باش خه‌مخوری مه‌زار

ده‌سته‌ی ناآبان مه‌زاران مه‌زار
چه‌ن مه‌دیبان و عالمانی چاکه

لای من گوچیان کرد بو زیر په‌رده‌ی خاکه
مه‌م ده‌سته‌گه‌وره‌مه‌بین به‌چار سوار ریز مه‌بون بو مه‌فه‌ری راز
مه‌زارو کویخاو وه‌زیرو پاها هیچ فه‌رقی نه‌بو له‌و ده‌وره‌حاشا

کس زوردار نهبو هه مو وه کو په کک
 له شېخ و ماڅار ماسنگه رو به کک
 کس مالي گه مې به زور نه نه برد
 گلوپې هه دد دنياي روڼ نه کرد
 هه مو به د تلوش دم به پيکه نين
 ده وريان را بورد له روی سهرزه مين
 مه نو ارره به وا که نيسته چولم
 ويرانه و روڅار جياوي بولم
 ريزي سواره و پيدش مهرگه ي دلير
 لهم ده شته گه وره هه ويسان وه کک شير
 ميواره وه خته بو سه لامي شا
 زور به محترم هه ويا سپا
 ده ننگي گهره ناو موزيقه ي هوردو
 له هه چوار لاره نه وه کک په کک و دو
 هه مو به ياني نه علمي هه سکر
 ته درېي شمشير گورزو به رگه مهر
 بو جه ژني نه ورؤز هه بو به هه را
 له هه چوار لاره مالا مهل نه کرا
 بو داوا کردن ده وري ماسايش
 ده رته چو سپا روژي نمايش
 هم گوررستانه هه و دياره
 مه نزا گه ي کورجي لاراني شاره
 چن لار چن گه نجي زيره کک و دلير
 زير و هونه رسته وه کو بيچره شير
 چنده هه ديب و چن سنده ته کاران
 چن چاو نه ترساو چن کاسه به کاران
 چن پياوي گه وره چن منالي وورد
 له تور کک و هه ربه له فارس وله کورد
 لهم گوررستانه بون به ميواني
 جيگه يان خوش کرد به جاويداني
 هه و ده وره خه و بو اينم و ده رچوو
 سه د هه زار خوز گه م به زه مني زوو

خه نجهر بزانه دنيا ههروايه بو ههرو کسي ههري بي وه قابه
من به لای خومو کازنگای مه دل بووم

ئیسته ئه بینی که بهم دهرده چووم
ئه و جیگه جیگه سی ههته مکارانه ئاخو ا جی لی کا دوهتی زه مانه ؟
بر روانه له حال لبویس و زوماکک

به جی ئه حوالی چونه بهردهی خاکک
من ناوی چاکم خسته دنياوه ئه وان له عه نه تیان له شوان جیلوه
مادام که دنيا ههري ئاخو ربوونه

باش بی و خراب بی له دهس دهر چوونه
چهن خوشه گهت کهس ناوی به چاکه
میزو بهنومی له روی ئه م خاکه

هونهری ئه م زه مانه

هونهری ئه م زه مانه بی دهنگن
بویه میسهت نه باش و بی له نگن
تضحیه لازمه له سهر شاعر چونکه روحی رهوانی زه ره نه نگن
خوندنه وا برای هینا پیش دور له تالان و کوشتن و جهه نگن
ئه و کچانه که ئیسته ئه ی بیی چه نده نازدارو نازکک و شهه نگن
حه یفه وا پول به پول له بیگارا زه ردوزاکاو و زیزو بی رهه نگن
پالهوانی به هه پزی ~~کارهنگر~~

بوچی وا گهت مهلولو داته نگن ؟

هه پزی پیرانی نی که بهتو کن هه ره لای گیزو لیوه بی بهه نگن

بوجی هندی له زنجیردا خنکاو ؟
هندی دلووش له کوشک و هوره ننگ
گر تماشای دس و دم و چاو کی
ناده مزاده پاکی په کک ره ننگ
بو ، نه زینا گهلی به مهیل و مراد ؟
ده سته پی گیری روزی نه ننگ
بوجی نادانی ده وله من زین ؟ بوجی زانای بی نهوا نه ننگ
تهی ده هی خوینده وارو پاش گونو
کو بنو په کک گرن وه کو هه ننگ
شان نه کن ، شار نه کن ، نه کن به مراد
بوجی تیر زه عیف و بی ره ننگ

پینج خشته کی بو پیکه بن

برا داخی دلم هینده به تاوه که نه سلا شهرم و نه بیم لا نه ماوه
ده گوی شل که له بو هم خوگه دراوه
کرامیک هه به گشتی دراوه
له داوین تا په خه پینه کراوه
هزار خوزگم به نهو ده ورانی پیشو
که خامی تازه بو هیچ نه دوری بو
به لام پرم نیه په کک گهز بو یا دو
نه مه نو حال و نو مانگه به میرو
که نهم پارچه له بهر ما هه دوراوه

به خوين سور بو بو نه رنا نه ملي شينه
ته ماشاگت كه چلـكي چين به چينه
له تو پرسيار نه كم نه م زينه زينه
وه كو ديو جامه گول گول بو به پنيه
نه جولامو به زيري نه رمه هاره
وه كو چـهري ده باخانه به بونه
رهش و لوج لوج به وينه ي هزه ررونه
درو نا كم به كوني هينده كونه له بيم نايه نه ملي جي بو ؟ چونه ؟
له خامه ، يا بلوري ، يا له جاوه
به كي تر واي نه ديوه چهرخي گهر دون
به پاران به هارانت خه يي نه منون
وه كو چاروكه كان پوركه خاتون
به خه و نه ي دي سپونو^(۱) سو كه سابون
هه مپشه چاو، دررواني نهشت و نهوه

---

۱ — سپون : — سپون ره كه گياييكي كويستانية كه له كويستانه كاني
كوردستانا سهوز نه بيت نه وره كه گيايه لادي بيه هزاره كان هه لي
نه كه نن له بار هه ناوا وشكي نه كه نهوه به دول نه بكونن هه نا ورد نه بيت
نه يكن به جله كانيا نا له كاني شورين دا كه هه لي نه فليشيني كه فيكي كم
دهر نه دا توزي چلـكي جله كان نه رم نه كات وانا سابوني لادي هه
نه و گيايه به .

به هسانم تا بلی باری گرانه
 به روی اردمالکی (۱) لای ماشه وانه
 له دهس مالوده گی مالم ویرانه به روز نه پایی فیزی چاپخانه
 به شه و لیفه ی منالی را کشاوه

له کتی ده خله دا هوررو خه ررام
 له بهر یونی له مه جلیس شه رمه مارم
 له روزی توف و بارانا ده وارم به زستانا له جی ی زوخال و دارم
 به هارینانه چه تری خوره تاوه

وه کو ته و فی غه زه ب ، ناوی لیباسه ا
 وه سکو گه وه ره له ناوا گس نه نامه
 له بهر ا هم ده رده به حام گه ساحه نه زانم نا کو نه سم هر کراجه
 نه لی ی بو کفنه گم زه مزه م کراوه

۱ — اردمالک : - اردمالک پارچه به رویه که که ماشه وانه
 کان ده ورو یعنی بهر دا شه گی پی نه مالنه وه بو نه مه ناردده که جی
 نه مینی بو نه و گه هی له پاش نه وی تر ماش لی نه کا . قانع چونکو
 خوی ماشه وانی زور کرده وه اردمالکی نه بوه به نا چاری نه م
 کراجه جوانه ی دا که نسوه و لاری پی مالیه نه وه خوزگه روزیک
 نه بو له کوردوستاندا زبانی قانع نه کرا به فلیبکی مینمایی نه و کانه
 دهر نه گوت که قانع چون زبوه .
 خه نهر

نه گهر خاتم بي و باخي بنيزم   وه يا خانوم بي و خفني بيژم !
 له بهر بي ميشيه وا گيژو ويزم   نه گهر ميشم بي و عارهق برديژم
 چه ميشتياچيم به بهرگو نانو ناره ؟

وه ره بنوارره نهی هاوده ردي هوشيار

نه جاتم دهن له دهس ينگاري زوردار
 هه تا بو خوم نكومه كامبي و كار   نه گهر ناره نهی روزيكي كريكار
 بهر اهر چهن كراسي دانراوه

هه تا گهي وازه ليل و قورده سهر بم ؟

هه تا گهي بي مهكان و دهر به دهر بم ؟

هه تا گهي گيري داوي پرر زهره ر بم ؟

نوميهدم وابه ميشر كار به گهر بم

نه جاني خوم بدهم لهم به ندو باوه

خه نه بهري قانع و هه نكك

نهی هه نكي بچكولانه	بالداري خاوهن لانه
نه يينم به روزو شهو	واي له هه ول و ته فله دهو
هه نيك نارامت نييه	نازانم هه ولت چيه
كام باخچهی پرر له گوله	جي ي گوراني بلبسه
نيسا نه گهري ي به نازاد	نه سوري ي نو به دلهاد
بچكوله و زهر دو سوري	خاوهن هه مت و شعوري
نوش وه كك هم گهت بالداره	لهم هه ردو كوه ساره
يو ، ناكهوتيه مه پرات ؟	رابهري وه كم لولان

سانی هانوجوی سه ر چل
 بو تو جیگهی سه برانه
 نه دایکت هس نه برا
 نه خاوهن کوشکی جوانی
 بی خزم و خویش و بی کس
 صیران ناگی له ناو گول ؟
 نا گهری له روی آسمان

ناوی ایهیرانی مهر گول
 کام گولی گمش و جوانه
 چیه هم سه ول و هرا
 نه خاوهنی سه امانی
 نه دوکان و سه رات هس
 بوچی به چه شنی بولبول
 یا وه کک باقی مه کات

(وهرای هه ننگ)

وهرامت به مو نه واو
 شتی بی سودیش چیه ؟
 بوژان نابی به ما به
 بونی خوشی گول هه گرم
 له گوی چه و له کبوان
 هه نری گولی باخه کات
 هه یکم به شانی نه مز
 زستان دس کم به گرین
 له هیزی شانو بلم
 هه نگوینی جوانو شیرین
 سه ره به هت نه سوریه وه
 داوا نا کم له نامهرد
 گوی هونهرم برده وه

کاکي کوردی دلموتاو
 مه پیران سودیکی نیه
 سه پیران به کارم نایه
 به هاران وه خته بزم
 بنیشق داری قهزوان
 به فراوی ناو شاخه کات
 کو نه که مو تا پایز
 نه مهل نا نوم به هاوین
 له بهری ره نجی سه الم
 پاشه کوت هه خهم هه نگوین
 زه تان نه وه وه وه
 برمی نا که ووم ره ننگ زهرد
 من به ره نج و کرده وه

زمتان به بی خیم نهی خوم	ره نهی هیزی بازوی خوم
ناپینی پاره و دینار	هر کس ته مهل بی له کار
ماله و مال سه سه رگه ردانه	دایم موحتاجی نانسه
را نه بویرن به سه پیران	نه و گه صانهی هاوینان
نه گونه چالی مردن	زمتان بی جیگه و خواردن
بگره دل هه رچی نه ایم	خسه نجر گوی را گره لبم
بو ؟ برمی و گیژو و پژی	نه گهر نه ارق بر پژی
بو نیش بیسه به گاله	سه سه نه بات سه ماله
هه تا کو روزی مردن	مه ویسه له نیش کردن
نه سه سی تیو به ناصان	سه بی به خاوه نی نان

﴿ گونه هاری نهوی و بهره بهل ﴾

یاران ثانیه یاران ثانیه شادیو به شارهت دنیا ثانیه
 روزی دهسته بی هادانی ته میز به سه رگه بی شیخ عبدالعزیز
 سواری نه پ بوین روین بو شکار
 نه م شیوو نه و شیو به روزو نه زار
 راو گهی نه مهل روز ، دولی دوله سوو
 نه سه ا بناری ده شق سه سه اره زور
 کولو سو جواله تا دوازده برا ده شتی (تو ناخاج) هه مو راو کرا
 ده شتی (وه له سمت) تا توی (بهره بهل)
 داپوشرا به سوار له ده شت تا به سه کال

خوردین له نانجی و ۱۵ ی ۱۵ بی سوار
وه کک ریزی سهر باز له سهر تا به خوار
له بهر به سهرده بهل روانیم آثاره
دیاره که جینگهی به کک گه وره شماره
قهیسه ری و بازار سهر او دو سکا نه
بنچینه ی خانوی سهر او سهر یانه
به کورتی سه روز به گرویشکه راو
که لاهوی شارمان بو نه سکره ته او
له روزی چواره م گرویشکی کمان گوشت
که سهرمان برری و خوینه که مان رشت
خوین رزا به سهر بهردی که پانا
که خوینی لی سکره ات به زوانا
(ووشهی بهرد)
وونی نهی سوار لای په سهرندم په تروی زامانی کونت سه که ندم
وه نیه نه م خوینه سه وهل جارم بی زوخی دهرونی پرر جه خرم بی
چهن خوینی پیاده چهن خوینی سوار
رزا به سهرمان هزاران سه هزار
که بهرد نه می ووت ساتی سه به سام
پشوم لی پرروا سه او سه واسام
(وهرامی مانع)
وهرام داره روم کرد له سه بهرد
وتم نهی بهردی وه کومن ره نگه زهره

من سویت اهدم به خورای لامه‌کان
به تافریده‌ی ده‌ورانی جیهات
بوم به‌یان بکه رازی نیهانی هوهل تا آخر هرچی اهزانی
له مه‌لاو له شیخ له به‌گت و له میر له تاظا مسکن له پاشاو وه‌زیر
له کوشک و خانو له شمارو دیهات
اهم شماره گوره بوچی وای لی مات ؟

﴿ وهرای به‌رد ﴾

وونی اهدی قانع تو خوبنده‌واری
من وام اهزانی زرن‌گت و هوشیاری
مه‌یری میژوکه ا اهزانی چونه ده‌سکاری کی به ؟ اهدم شماره گونه
له پیش میلاددا له قهررنی حهرته‌م
هوزی ماده‌گات له زور تا به کم
له اهدم و اروپاوه هاتنه اهدم آسیا
گردیان به مه‌لبه‌ند گشت ده‌شتو چیا
کو بونو له به‌گت زورو پی‌شمار ده‌وله‌تی مادیان هینابه سهرکار
شاری پایته‌ختیان ناونا (نه‌کبانان)
ته‌سته پی ته‌لین شاری (هه‌مه‌دان)
به‌گم شا (دیوکس) دانیدت له سهر ته‌خت
به خوشیو شادی کوتای ته‌پلی به‌خت
هپای دروست کرد له پیاده‌و سوار
مه‌ردی روی مه‌یدان پاله‌وانی کار

ماموصای را گرت بو خوبنده واری
 شاری رازانو فنی مہاری
 سوارہی سہر بازی خستہ ناو ریگا
 ہہ تا کو ہیچ کس مالہ کس نہ با

مسکین نہ وازو ہزار پەرور بو
 بہ بی نازا وہو بی سہرور ہہرا
 پہ پای کرد بو کورد ناو ابرور
 جیگہ داری ہہو (فرہ فر تیش) بو
 لہ شوہنی باوکی غیرہ تی نوان
 سنوری خاکی بلاو سکر دہوہ

دہرہ جہی سہر باز لہ پیادہو سوار
 چہ پەر بو بہر پد لہم سہار بو لہو سہار

ہالو گور لہ گہل دراوہی کانی
 بیویستی ہوزی چاکک بہ دہس ہانی

زور زور تیکوشا بہ ہوشیاری
 ہہ تا بیشی خست پیشہی جوتیاری

لہ پاش چہن سالی بہ بی دہردی سہر
 وولانی جی ہیشت لہبو (ہو خستہر)

ہو خستہر کوری ہاتہ رووی مہیدان
 چاکتر تیکوشا بو ہوزی کوردان

ہپای پیکونا زوو بہ دہسو برد
 دوزہنی دہوری ہہموو لہ ناو برد

که مهر به صته بو، تا روزی مردن دایم آماده بو خدمت کردن
شاهی دلنواز هزار پهروهر بو له ناو شاهانا چه شنی سهروهر بو
بو، دهر کردنی ده ولاتی ماشور له (نه کباتان) و هاته شاره زور
زانی ماشوری مهردی دلیرن شهر رگرو، ووریا به کوشتن فیژن
نهجا (هوخشتهر) پادشای عادل

خوشکی خوی به خشی به پاشای بابل
به هوی زاوایی هم پاشا گوره
ماشوریان دهر کرد نه مان له دهره

نهجا پایته خنی هینا شاره زور
شاری دروست کرد به (نهوی) مه مور
(نهوی) و (به رده بهله) مه تا کو (خولمار)

هم ده شته گوره ی همور کرد به مار
بر روانه نیسته اش بنچینه ی ماره
تا چاو کار نه کا له ههر چوار لاره
کوری (هوخشتهر) (ناوی نازدینها که)

که ، میژونو همان پهی نه لین (زوحا که)
هرچن میژونوس نه لین خوین هژ بو
بو قازانچی خوی شاهی پیاو کوز بو

به لام نه پاشای میژوی یوناز که
سهیری رابوردوی نهراو جیهان که
بوت دهر نه کوی که خوین مر نه بوه
گشتی دروبه و هیج پیاو کوز نه بوه

بر روانه و شهی (هـ ر دوت) یونانی
گیدپانی گسکا ، زور به جوانی
له پاش (نازدیپاک) نوره هاته (زور)
نیسته یی بهو خاکه نه لین (شاره زور)
فاخر پادشای ماده کات (زور)
له ناو میژودا ته و او مهشوره
له دهوری (زور) داده ریان دوانی هات
هوکیات نه ما ، له خاکه و ولات
پاش مارهی نهوان بو هوژی کوردان
ته پله ی نه و گینه و نه قه یانه یی پاش
که ، بهرد نه رازه ی بو گیرامه وه
سکرر نوشم بو برد به جه لامه ورد
ووشم مه منون بوم نه ی بهردی گونه
شاره زات سکر دم که میدیا چونه
منیخ دوباره زامم کولاره
خوا حازیم کرد گهر رابه دواوه

(پینج خشتکی خه نجه ری کوری قانع له سهر شمیری باوکی)

نه ی وه نه ن هینده به شیووم فسکری دل ، دل دهر ده کا
دل به جاری تف له دوسه د خه زنه وو دولبه ر نه کا

جو گلهای زوغاوی جهرگم واکه چاوم مهره گه کا
تهی ووه تهن دهر دت له دلا زای مه د خه نجره گه کا
بو برونی جهرگی له ت له ت فیشی مه د نه شتهر گه کا
مهیری باغ واکه زاری پرر گولو پرر نیمه نت
مهیری تافگهی تاولی ساردی گولهنی پرر مه روه نت
بی نه ماشای دارسه ای پرر به هاوو شه وگت
چون به قوربانته نیم بو مه نزهری پرر قیمه نت
دررک و دالت تف له لاله و سوهه ن و عه نبره گه کا
میره گه نه خشینت بزی بو تالی چین چین گهی
مه رپزی فه ندیل و تاکو لونگی به فرینه گهی
مهردو کویستانته بزی بو سوهه نه ره نگیه گهی
گهرمیات ده کک نه نالی بو هوا شیرینه گهی
تاهتی گوره کچانت گپ به نه یسه گه گه کا
گهی قه لام هیزی هه به بامی بکا باتاخه گت ؟
گهی زوان نوتقی هه به بو خاکی وه کک شیرداخه گت ؟
روحنی نیمه بلبله بو نه رگی و گولبا خه گت ؟
دوشه نان و قه لبزه ی به فراوی شاخر داخه گت
بی درو وه الله له تاولی زه مزه م و گوتنه گه کا
هینده مه ستم تهی وه تهن فهرقی نیه به زم و خه تار
دپته پیش چاوم وه کو به کک جوشی هه لپهرکی وچه مهر
تاهوی بم کن به هاوو بچه روتبه ی تاجوره
تهی ووه تهن خا کت به حورری دهس گوی بو تاجی مهر

تازه کی مهیل و خهیلی تاج یا آفسر آکا؟
مه پوه نهن وه لاهه باله غولی کیوی نوی فروشت
مه زه پيو له خلایي بهستی جن و دیوی نوی فروشت
بی سهر و بی خاوه زو بی مال و خبوی نوی فروشت
مه پوه نهن داخی گرانم دیله ریوی نوی فروشت
دبقه تی ریخی مه دهی مهینا له جادو گهر آکا

﴿ قانع و ماشه کی ﴾

مه ی ماشی مه بنهت دیوار دارو و خاو
سهرنی دانه پیو جوگه به بی مار
مه پوان گبیج خواردو فاودالان ته پیو
هوده مه وه زه ننگ روشنی نه دیو
کوله که شکاو نیره که لارو چهوت
له ماش قهت نه چو به وینهی له شکوت
دولبانه کون کون فی ماش قلیشاو
چه قه نه لهت لهت که وچکه درراو
داری بی زه ننگ زه ننگ توپ کون هه لانو
موره مه ننگ نابار خوانسکه له دهس چو
بهرداش لاره مه ننگ ته ووره شکاو
بست وه که زوانی مار په رره پرتسکو
که درانتی تو صیبری لونیه که ثاوت نیه هم فیسقه چه؟
نه گونجت هه به نه راسه نه گیر له شهر زیاتر له تو نه مهی خیر

له کانی بیراز بستم پی آمدهی
به هوهل پرشننگ چاووم کوهر که کی

به کوله بهین بستم شکاره
هیشتا فیستقه گهت ههر نه گرماوه

کانی به هارانت له وهختی لافاو

وه کک زنی دوگیان بیزوه کی به مار

دهوار برز له مشک سهر میچ برز له مار

شوردهنی پیست ههرروا شاره و شاره

خرمو کونه کک و خه نهجهر و ووریا

نه صرین و پرشننگ روناکک و هیوا

بو سره ی نه بوت گهت چاوه روانین

به شهوو به روز وه کی پانه وانین

بو به ناردمالک میزه مه لایم
خسته سهر شاتم خه رقه ی که دایم

هوهن نه نوستوم شهو به لانه وه
ههرروم به ریندا خه و نه میانه وه

چایوت کوهر کردم به توزو خوبار
به بهر بشم گرت نه زهر کوله دار

نه هشتی گهتم نه له و بیچی جو
ده ساله اش نه دپوه له تو

که خارون دهغل باراش نه نیرت

هه کی به بررویشی بیم نه بویرت

ناخ من نه مردم ههروازو به زو
باز تو ههرورخای نه جام نه بو

غازانم نه سال لهم گهت لافاوه
که چی جه نابت بوچی هه رماوه ؟

راستم پی بلی که کی نه جانمه دهی ؟
منیعی له پاش تو نیر بلیم ترخه ی

وہ راہی ماش ہوقانع

تالی شررول ہزار و دامار لہ من خرابتر تہ پیو و روخاو
 لہ من خرابتر مال بی مارو نان
 بی رزقو روزی دایم سہرگہردان
 کراس بی لاشہ گوا چاک چرداو
 سہر بی ہزہرہ ککلاش داررزاد
 لہ و روزو خواپی داوہ بہ تو کوشی نہ دیوہ راس بہ بی درو
 بہ لک بی قویچہ ناوقہ دبی ہشتین
 دہرپی شررو وور بہ بی بہ نہ خوہن
 چوت پی خامی پیت دریز بوہ
 رہنگ وروخسارت چہ شنی مردوہ
 سہر وہ کہ پھرہ دوخ چاو کونی دہرزی
 لہ چہی ہاوین تو سہر لہ لہ زری
 مل تالی دہزو سہر دہر بہی شکار دریزو بی روح کہ بولہ نہ مارو
 بوچی نازانی مہشوری مامہ ؟ مال لہ خاوہنی نہ چی حہرامہ
 نا ماشی تو ہم لہ بی ہار وایم لہوہ خرابتر موک ورسو ایم
 لہ گہر تو سردی و من نہ جاتم بو خاوہنی ترہات ہیج لہ تو نہ چو
 ہرداش لہ سینی بہ شمش حہوت دینار
 جوگم لہ مال بہ ہوی کرہکار
 ہرمیل لہ سینی و بوم لہ کا بہ نی
 نوپو ہرمو بست ہموی دانہنی

چه فته و خوانک و دارپی و مورد مه ننگ

بوم حزر لسه کا بی هه رار بی ده ننگ
مهارو ته شوی و چه کوچ و قه لام گهنم بو دینی له لام لیکه جهم
هه وسا که منیعی دبه هه ر گرمه جابوم بر روانه له و زرمه زرمه
مارده هسانی من وه کک کاکه رهوی

بدات له دیوار له خوشی خبوی
هوده و دالان و هه یوان و هه رنی به چیمه نتوو خفت دیوار دانهنی
هه مکا به ماشی وه کو بیسان سور له رووی گبتی دا ته واری مه شور
به کوپری چاوت هه ره شوی بهست بار

گهنم هه هارم فایم شه ر هه رار
جا ، بیره هه یری لرفه لرفی من
به شاپی دوس و به کوپری دوزمن

هه به کی له چوار خشتنه کیه کانی خه نجهری قانع

هه ر چاوهی زبان علم و زانینه له ته نگانه دا کومه که بی نینه
هه ر کهس له دنیا که هلی نه بی با ، ده و له من بی دلی خه مگینه

هه پارچه به کک له شمره کانی خانو خور شهید دایکی قانع

کچ له دوی کور نا گهری هه ر کور به کچ حاشا هه کا
هه و کچه هه هه صومه ناحق هه ر کز و رهوا هه کا
کور هه گه ر هه ز کا له کچ جا ورده ورده دینه لای
گوفتو گوی هه رین و جولزو بیکه نین بهر با هه کا

جونی خانم؟ به صیبه ا تا گهی هەر له مالی باب نهی؟
 هاو هەری نو زور مناله جونی خوی په پدا ئەکا
 سالیتر گەر شو نه گهی، نهجا نه این پیت پیره کچ
 نه وده مه پیری له گه لاتا مامه له و سه ودا ئەکا
 لاچو ا باو کم من له کوی و؟ شو کردنی ئیستام له کوی؟
 هاو هەری من، له و لانا گهی خه یالی وا ئەکا؟
 گه و ره کچ ا بنوارره بو من، تو سه هری باو کک و برات
 وا دلم بو تو نه و اوای شین و واوه پلا ئەکا
 با من و تو پیکه وه په پانی په کک گوتن بکه این
 جا بزانه، کی به دل؟ په پانه که ئیمزا ئەکا ا
 وا بنوسین، ا یا وه سل بو په کتری، یا خاکی گور
 هەر گهی داوات بکا بی سوده خوی رسوا ئەکا
 بو منی هه منگی به هشت پر بی له حوری و بم دهنی
 گەر دلم بوی راجهتی دوسه د گهرت بی جا ئەکا
 موخته سه هه بهم جو ره فیله، کار نه قه رمینی نه و او
 نه و کچه بیچاره به نوشی هه زار غه و فا ئەکا
 هه کچی نه م وه سیه نه م بگری له دل نی نا گویت
 یاری چی؟ سه د نف له چاره ی دایکه خو گهی وا ئەکا
 (خانو خورشید دایکی خانم ئاموزگاری هه ده ی کچی نه کات)
 کچم ا روله ی کزوله ی به و ده باریم
 چرای روناکی بی ده منو هه زاریم

کچم ! پارچہی نہڑا کاوی زہمانہم
نہ تیجہی تیہتیامی خویندہ واریم
وہرہ ، گوی راگرہ بو بہندی دایکت
نہ روح بہخشی ، دہرونی بیقہراریم
کچم اہوشی حہیاو نامومی خوت بی
نہ گہیت کاری زہاد گہی دہردی کاریم
نہ خوی ہہرگیز فرہبی سادہ روبان
نہ بیتہ ہوی زبادی شین و زاریم
کچم ہوشیاری خوت بہ تا کو مردن
وہ کو ، من بہ ، بہ زرنگی و ہوشیاریم
کچم وہ اللہ ہہموی داخی کچانہ
نہ تہنہا دہسیہتم بو نویہ ا رولہ
فداکاری کچانی سکوردہ واریم
(خہنجر قانع و زانین)

زانیں تہی دورری تہنیا	تہی راگیر گہری دنیا
تاجی فہخری تہدیبان	روغن گہری ری زہن
تہی لالہنی تہازادی	ہوی رحمانی و دلہادی
زور بی نمونہ و تاسکی	ری نیہار دہری چاسکی
تراکتورت ہینا کار	حساوہ فہلای ہزار
بو ہاتو چوی شمارہ و شمار	اونوموبیل و قطار
بو بانگے کردن ہہ کتر	تلفون و ہیم

بو ناو دهریای بی پایان
داری بهری بی وینسه
بهلام گهنجی بی پایان
زه رریت هینسه ایسه کابسه
نو پو فروگی جه نگی
چه نده قه سرو ته لارانت
تازک بو کوشتن بنی مادهم
چه نده صودت بومانسه
جوایم بهرو آه ی زانین
هرچی باش نیسه له لات

پاپورت هینسه مه یدان
بهری تو زور شیرینسه
زورت بوته هوی زیان
بو کوشتن بوو به مایسه
دنیای خسته دلته نگی
ته یاره کردی وهران
مه بارینی گولهی خهم
(ده) آه وه نده ت زیانسه
ته ی گوهه ری پر نگی
بوچی نه بخته به وولات ؟

وهرای زانین

خه نجه ر هینده بزانه
زیانیکسی ره به ستی
بهلی ا زهر ریم هینا کار
نه مزانی کاسکی زوردار
مه ییکا به گورزی ده ستی
به بیری من ته یاره
بو کاسی و توجاره ت
نه ک بو بارینی بو مپسا
نوم هینایسه به ره
کچی لیسته صته مکار

لایمانجی من زیانسه
نه وه کک مه حکومی و به ستی
بو پاریز گاری هه ژار
بوزور آه بخانه روی مکار
هه ژار آه خانه به ستی
مه پایی هه زه و هه زه
بو دده ت و زیاره ت
روچی گیتی له ناو با
بو لابر دنی هینسه
نوپ دینی ده بخانه مکار

مهزاري پي ته شيڪيني ره کي له بن دهر دهن
عبيچ گله نه گوت له من نه له دوس و نه دوزمن

{ قانع و مانگالات }

مانگاي لاني پير سهرو گوئي وه کک ديو

داپسه له برسسا دامارو په شيو

به زک گاميشي به سر کيسه لي

به مل حوشترى به نوک چه قهلي

به قاج وه کک نانجي به کاک وه کو مار

په راسوت وه کک چيخ له شهر تا به خوار

چرچي لاملت ده مه ي لاسنگر

دوگوت وه کک په لاس دراييت به کسر

کاوک وه کک کلر مهر پشت وه کک مشار

ران بارېک و چپوت له مهر تا به خوار

برزانگه کوله وه ژ چاو کوني ته نوور

دېزيکي نان برر نه زهر دو نوسوور

لچ وه کک کاله گوت ديان داررزيو

له تاوي پيري دوشاخ مه لوهر يو

ته مه بيس ماه له درگاي مني جي ي خهي دوس و شادي دژمني

نه خبرم خواردي نه رونت نه دوت

ئاخر جي بليم ؟ هه ي خوت وه کو خوت

نه مدي کله گا گورته هويقت له تاو پلخني و چه به لي بخت

گفت روزی نانی مدهم به شوان
تو به خبو بکا هدی تهوقی شه پتان
بیواران وهختی گاگال دپته وه
ههر گس مانگای خوبی اهدوزینه وه
من نه بی خومو خه نجه رو ووریا بسورزی ینه وه ته واوی دنیا
فات دوزینه وه نه چپته زیان پمان نه بزیرن به سه هل و نامان
هینده سوالی کام کرده بو تو
له ناودی بو وگم وه په روی بو هو
نه گای جوت بگی نه گری باری
نه تانچی راوی چه بگی نزاری
نه مهرری خوریت نه بزنی مودار
نه نه پی سواریت نه یابوی قه تار
وهختی ما عااول نه بهی بو هدر کا راله کم نه لیم هدر ایسته نه نخوا
ریویت له گاگال وه کک شیری مالی
قاتلی روحی مال و منالی
هسرت بو هه به که خیرت نیه ؟ !
نو خوا ، پیم بلی ! نهم به زمه چیه ؟
نه چخپته قور ، نه گورگه خوار دینی
نه مار پیوهی دای نه دز بردینی
نه گس نه نگری به فلس و قهران
نه گوشت نه خورنه بتکم به احسان

(و مرای مانگالات)

فانی بهد بهخت بی قدر و حرمت
بی نان و بی نانو بی ناز و نیعمت
له من خرابتر لات و بی خواردن له ژبان پزار چاوه روی سر دن
ماهم به پانه تو کردت به یان
خلاق به خوتیه لین بی گمرو نوقسان
دهستی چهوری خوت به سرما ممرره
هه گهر تو پیابوت مانگاپه کت بکرره
من هه ره ره و روزه کرام ره نه ره و
لهم دنیا گه وره بوم به هاومل تو
تو چه نده یاسی له شکل و ره ننگم
من که مانگای نوم زورتر دلته ننگم
من بویه ودها ته و او فهورتا ووم
له ناو گا گهل دا مهر دانه و اووم
هه و نده هوکی له ناو عالما
له بهر چاو هه مو زاده ی ناده ما
روم نیه بلیم من مانگای هه ووم
نه روزه روزم نه شه و شه ووم
گله بی هه گهی نه لی دوت نیه
راستم بی بیژه تو دوت بو چیه؟
دو بویه چاکه به نانو بیخوی
خو ، تو له برما ته و او ره نه ره روی
دو بو مهر جیشت و گوشت و پلاوه
بو مکی برسی وه کو زه هراوه
گهر دوت بده ی نده له دلت مال هه گویند تو خانوی نه بر گلت

مهگر تو نوانيت ناني په پيدا كې

من دوت لهدمې نابلي لوخهې

مهگر نازاني كه تو شاعري يو آخري نهې له برها بوري

صهيري ميژو كه (سمدې) و (لهنوهري)

(نظامي) و (حافظ) (عشقي) و (جهوهري)

همو شاعران هاو فهداني نو له برسا مردن بي نان و بي دو

چونكو جامه هيستا كونوستون

چار بهرزو ناكن ههروه كو مردون

وهختي تو نانت نهې لوم دهوره كه دنيا ريك بي بچرك و گوره

كهل به نهواوي زرنك و هوشيار بي

له سهد نهوهدي چاكه خو بندوار بي

لهوما نهزانن كه شاعر چيه ؟

مهگرنا نهسته قيمت نيه .

(كه نديك له بههشتا)

له كولاويژي ژماره - ۹ - ۱۰ - صالي (۹) له يلول - تشرين په كهم

(۱۹۴۸) - ۶ - دانهري نوسهري گورهدي تورك جلال نوري

په ك وهر كيراوه -

له سهدې نوزده كه له دايك بوم

تا سهدې بيستم ژيام و دهر جوم

تامبانه ناوگورر كاني كه مردم نور به لاهاني نهليباز كردم

منبش چاره‌روان زنجیری مل بوم
چاره‌ریی دویسک ماری زل زل بوم
هاتا چوار ساعات هبچم لی نه‌هات
بو خوم راکهام زور به کهن و مات
گویم گرت وره‌ور هاتنه مهرینم له ترها له‌رزا دل‌لی بی نینم
چاووم هبل هینا نه‌وادو مأمور بو من له‌گهر رین‌خه‌بلی به زه‌رور
هاتنه زور مهرم که زانیان پییم
چاک له‌یان زانی کیم و کوری کیم
و نیان هاتا کو له‌رووی زه‌مین بوی
راسمان پی بلی له‌مهر کام دین بوی
هیمه مأمورین له‌لای خواوه جوابمان نه‌ده‌یتو ناچینه دواوه
به لیس له‌انکوزین شه‌مار نه‌کین
له‌ناو دوزه‌خدا گرفتار نه‌کین
نه‌گهر وهرامان بده‌یتو به‌دل
له‌تبه‌ین بو به‌هشت بو ناو باخچه‌ی گول
ونم فریخته قه‌زات له‌گیانم بی قدری نه‌بی ناوتان نازانم
ونی من ناوم کاک له‌رنه‌موکه هاره‌له‌تیشم شیخ تهرنه‌موکه
خوا ناردوینی پرسیارت لی که‌ین وهرام نه‌ده‌یتو بو دوزه‌خته‌به‌ین
ونم بو ، خوا له‌گادار نه‌به ؟ لیشم چلونه و کرده‌وهم چیه ؟
نو عرضی نه‌کیت نازانی من چیم ؟
ناخو به‌هه‌تیم با جه‌هه‌تیم

باور بفارمو کاکه اهرنه موک

طبع الأصابع ، یا حوصنی موک

پاره سم و ههویه یا ده فتر خدمه به بی زیاد و کم گفتم لا حومه

متخلف نیم له نویژ و روزو وازم لی بینه دهر چو زو به روزو

کاکه اهرنه موک که لیم هانه پیدنی

سهر پیکنی سوور دا به چه غنی دهر رویش

ونی من چیمه له نویژ و روزوت له سهر سر فطره به به م ناسرووت

فیل و فهره جت بنی به و لاوه پاره ی مالانه ی مهلات پنه داوه

لیسته محکمه وا حوکت ادها ته سلیم به سجنی دوزه خت ادها

صونم بو خواردن به شیخی پر نور

یعنی (سهی هادق) شیخی شاره زور

له و روزو و خـوا پنی ککر دوه

مالانه ی مهلام ههر گیز نه خوار دوه

شاهدی راسنیم موختاری دی به بو هه مویشی نه و تا گنای لی به

و نیان که وایه با تأجیل بکری هه تا چه نابی مام کوپنجا به صری

هه گهر دروی کرد چاکت نه ی بو غزینین

به ایسی بار خوش روحی زهر نه بنین

تأجیلان کردم رویشتن له لام به جی بان هیشتم تاخر سهر به انجام

به چنگک و ناخون به سهد زهر دی سهر

گورم ههلدری و له گورر هه نامه دهر

روانیم خه لایق ریز ریز و قه قار رپک راوه ستاون هزاران هزار

پریم له پیاوی ، ری ی به هشت کامه ؟
 نیهانم بسده ا زورم مرامه
 پردی (صراط) ایش هیشتا نه مدیوه
 راستم پی بیژه له سهر کام هیوه ؟
 پی و تم لیرو ، به سه چوار فرسخ
 بروی ، نه گه پته قهراخی دوزهخ
 به سهر دوزهخا پردی کیهاوه نه لوی گویزانی تازه ساوراوه
 له موو ، باریک تر ، له له لاس تیژ تر
 زیری پرده که هدر کرده و ماگر
 رویم که روانیم پرد را کهاوه
 دو شورته سی دوزهخ له وی وه ستاوه
 وتیان ، ها ، کابرا ! خه یالت چیه ؟
 بگری دواوه هیج ریگه نیه
 و تم باش چاوش نه چم بو به هشت
 بو دیدن خزم و بو سه پیران و گه هشت
 وتی جهوازی عبورت پی به ؟ پینه بزائم که نیمزای کی به ا
 و تم کاکه گیان جهوازم نیه کس پی نه داوم ، ده سه لات چیه
 وتی ، فور به مهر له لای (مهر نه موک)
 بو ا و هرت نه گرت به لاهان و موک ؟
 هدر کس جهوازی نهوی پی نه بی خاتر جهم نابی بو هیج کوی بهی
 نیوهی کفنه کم دا به شورته کات
 ریم بو چول کرا به مهمل و لاهان

نی بهریم دهرجوم رویشتمه ۴۸ و بهر
روانیم به ۴۸ شته و باخاته به ۴۸
له درگای به ۴۸ شت حارهس ویسا بو
هروه ک حارهستی قاپی دنیا بو
وتی نوغربی؟ وتم نه چمه ژورور وتی کراا پیتته جهوازی عبور؟
وتم (مال مدبر) به ۴۸ شت برامه (مهاون پلده) یس پشت و به نامه
ریگم بدهری با بچه لایان بجه و یه وه له مار به نایان
هارجی پارامو گوی ی نه دا به فیل
باقی کفنه کم دایه به ، بهرنیل
به لنکی رونی که چومه ژورو رایان کرد بو لام هه مو له دورو
روانیم (الضباط) عمامه به سهر باخهل فشو فول گشت جیه له بهر
وتیان ۴۸ کابرا هیته بوه به پت
بیهن ته صلیمی ناو شهتخانه ی کت
به هه جوری بو وازیان لی هینام
کوته فکری خوم تاخر سهر هه انجام
روانیم برهیمه و نانیشم نیه که عیش نانا مم جا چاره م چیه؟
جوم بو لای چیه تکر راضین وهه بگرم
نهوا له برسا بینه بی کس برم
وتی تو ناوت هیچ نه نوسراوه به شه خوار دنت بو دا نه تراوه
له خواوه رامان کوته وه بیرم
اویژو روزوه گی نه نکگی بهم

زانیم که به عفت که پیش به نهسته   یا پاپه‌ی به زره یا توزی به صته
لهجی‌ی نهوه‌مو نویژو روزووه   ایسته ناو بانگی نه‌واو دهر چووه
گه‌رام دوزیمو حالم تی گه‌یانت

بو به نه‌مخورم زور شیرین و جوان
کار نیکی دای بو لای نفوس نوس   له بابته چیت و نوسینی نفوس
که زانی ره‌نگک زهره نه‌واوی بریم

ده‌فتری هینساو ناوه‌گی نوسیم
نذکره‌ی دای و گه‌رامه دواوه   دهر وازه‌ی هادیم باش لی کراره
هه‌جا به بی نوس چومه چیتخانه

نه‌علیم و هرگرت لهو چیتنه جوانسه
هودهو حمیرو پرر هه‌ربه‌بی‌تار

چنت موی تازه‌ی هبع دانه کرمارو
نه‌علیمیان کردم بی گسرو نوقسان
بوم به ، به هه‌فتی وه‌کک باقی یاران

{ گوشتو گوی قانع و مه‌هابادی کچی شیبغ لطیف }

که له ریگه‌ی مه‌کتاب نوشی بوه

کورپه‌ی نازه‌نین گول خونچه‌ی به‌هار

وه نه‌وه‌ه‌ی چیمه‌ن شه‌و بوی لا نزار

بیچوه لاسکه‌کی هارای کوردسان

سه‌رته‌قه‌کیشی بولی چسار مه‌سان

دایکی دواروژ نازاری باوان له خوا له‌خوازم دور بی له‌چاوان

موفرت به‌خیر خه‌یالت گوی به‌؟ دیاره گره‌سه‌ی خویندنت بی به

کیژوله‌ی نازار گوی خونچه‌ی سه‌ر جل

گلویی نیشتمان رومت توپی گول

وامنم بی بیژه که نو، کچی کی‌ی ؟

له‌کام هار، کام دبی، له‌کام حل کام جی‌ی؟

﴿ وهلامی مه‌آباد ﴾

ماموسای دلوز شاهری کلون   ویلی بیابان مه‌رده‌ی چول و هول
 مه‌وه‌ی شیخ محمود کچ شیخ لطیفم   خدمه‌ت‌گور زاری جنسی زهرینم
 باوکم لهره‌گور احمدی کاکه   که بو دینداری له گیتی ناکه
 دایمک له خانان مه‌رحمد نشینه   به‌گزاده‌ی باهه ئیختیار دینه
 میژو شاهیده ئیختیار دینی   دو هزار ساله وانه مه‌بینی
 گاگا سهر به خو ئه‌زبان له نهشتان

گا، گا، گا، که‌رتنه زیر دهس فارسه‌گات
 ماهه‌فه‌ی باوکم مه‌شوری شارن   هتا پیغه‌مه‌بهر له‌طام دیارن
 ناووم مه‌آباد پولی به‌کهمم   بو خوم و هوزم دل پرر له‌خهم
 بو خویندن هچم بو قوتابخانه   بوم به‌یان کردی زورچاک بزانه

﴿ وهلامی قانع ﴾

بوچی کیزوله ئیوه‌یسی ه‌خوینن   بو‌ایپه‌ک‌و‌تنتان غیرت ه‌نوینن؟

﴿ وهلامی مه‌آباد ﴾

به‌لی ، ماموستا زور چاک ه‌خوینن
 ریشه‌ی نه‌زانی له پنج دهردینن
 خوندن بو کچان فه‌رزی ته‌واوه   چونک‌و‌کچ دایک کورانی‌لاوه
 له‌کوش ئیمه‌ دا کوران پی ه‌گه‌ن
 خدمه‌تی گهل و نیشتا‌بان ه‌گن
 گهر ئیمه‌ خومان نه‌خوینده‌وار بین
 وه‌کک زنانی زوو اسکزو به‌ارین

کورمان که زل بون بی عقل و نامن

چونکو پهروهدهی دهستی ههوامن

هردایکی که خوی چاکه خویندهواره

هلبت کورهگی زرنکه و هوشیاره

کهردایکه کانان خویندهوار هه بون

هولاده ککانیان واهزار هه بون

مه علوم هه کورپک به جنوکه و دپو

به حال و ههوه و ههولان و خپو

پهروهده بگریت قمت به هبج نابی

هه تا قیامت هه بی هه و ابی

بببک هردایکی که خوی زانابه کورپکی زانا دینته کابه

به شیری راستی به خپوی هه کابه بو فیداکاری گهل هانهی هه دا

وهتهن نافروشی به فلس و دینار ههل نامری خوینی فقیر و هزار

ماموسا ایسه لهدهس دهر جووین له خهفت نیهنانه و او سردووبین

خدمت نیهنانه هه هر ژن و پیاو هبج فهرقی نیه وه کو به کک نه و او

به توفیقی خوا جینی هوایی نیهنانه دهر دینن له ژیر رسوایی

ناپه لین هه رگیز بهن به جاموس به پارهی دوژمن بفروشن ناموس

هه یان دهین به گوشت له هه حهقی گهل

تا ههوار گه یان هه به نه هه هر کهل

کهر ههسته کوران خا هه نی هوز بن

خه گای داکبانه ، ده کک ههولا نرجن

﴿ به کورنی به مهرهانی شیری ره واندوز ﴾

بو گنجی لای کوردی دل سوناو
بادکاری سکون نه خهینه پیس چاو
میری ره واندز میری میران بو
نظره مانی گهل نه ترس و دلیر
خادمی گهل بو خاوهنی ناو بو
له ره واندزا له شاخ و کیوه
له دهوری خویا نه هیست کوردستان
مهردانه و او بی بو بیگانه کانت
به هیزی سپا وه کو شیری مهس
له روزمه لاتو میلهتی میران
ره واندزی کرد به و شاره جوانه
به دستوری جوان زور به گوساهی
رازانیه وه تهلاری مساهی
مهرای وه زارت قشلهی مسکری
خوبندنگای گهوره بی دهردی مسری
هه تا روزی بو حوکم ره و او بو
بنچینهی پابهی عدلی دامه زران
خدمه تگوزار بو بو هیز و سپا
توپو تفهنگ و دهرمانی گوگرد
مهردده هی مجلسی وزرا و فنا بو
بو پاراستنی نه تهره ی کوردان
دایم چاوه روان بو روزی هه بها
له رواندزا دروختیان له کرد

تازه مان ره نگی شهری بو رزان
 له گهل تور که کان پیکا مه اگزان
 روز به روز توری له شکانه دواوه
 تورکان کوتنه حالی خه تهر
 چاره مان چیه؟ با نه گبیری که بن
 هیچ چارمان نیه به کک شتمان ماوه
 به زه بری پاره بیکه ننه خومان
 مه گهر بگه ننه لای مه لای خه تی

گهت ایس و کارمان نه بی جی به جی
 کلغذیان نومی زور به نیهانی

بو (مه لای خه تی) هیچ کس نه یزانی
 مقدار یک پاره بردیان بو مه لا
 میر بی خه بهره هم هاتو چوه
 مه لا وه کیلی میر نه ده د شایه
 هرچی که بکا هر خوی حیسابه
 که مه لای خه تی کاغذی بینی
 کوته هر نه گبیر که میر نه وه بینی

پایه ای کومسه کی کورد له بیخ بینی
 بردی له گهل خوی وه زیری سپا
 وتی به خیر بی واهاتی بولام
 نه تریم هوردو ایان کن حاهای
 ههستا کوته ری بو نه لاری شا
 ها ههستا به وه زور به نیحتیرام
 له پاش گوفتو گوونی به پاشا

هل گهرینه وه ته سلیمی نورک بن

بمان خانه زهر چه بوکی دوزمن

ته موی بروم بو چه بهی هوردو

وه نظی بخوینم بویان زو به زو

میروتی به خوا فکری جوانه

مهلا بیگنی وتی بو میرم

هیچ لازم ناکا تو تشریف بینی

بویه هانه لات بیجازه موی

پاشا روی تی کرد وتی ماموستا

مادهی غیره تی لو کورده واری

خو، مهلا خایه ن به گهل و هوزه

مه، حوکی هه بوروی کرده سپا

وه ختی گه بیه ناو سپای به سه زمان

هم دینی گیوه له سه رکام دینه؟

مه گهر نازانن به رابهر تورکان

خوی بی بهش ته کا له لاین ودین

خوی ته کا به سه گک له روی هه رزه مین

با قیامه تیش بنین به و لاره

که وه ختی هوردو ته میانه زانی

بو به زایه له و به شین و زاری

ووتیان ماموها نامان هه د نامان

چیان له ته گهی ده سمان به دامان

هر هم ووت خوزگه هم شه مامه به
بونی واخوشه رهنگی کاهه به
کتوبر بهکی له هاری گام ده منی برای خسته سه شام
وونی براکم سه رینه دهری نهوه قائمه مزده مان بهری
گانی هانه دهر نواریم بهکک پیای
هر وه کک کونه ری نیوه هونای
کوشه چه کیکی وا له ساری دا هروا بی ده ماخ هروا ت بهری دا
زه لای زله و زه بسه لاج و بهرز
چلسکن خوارو خیج وه کک سیوی بن هرز
بی خه بته آگر بوسوی لی نایه زور په شبانم خوزگه نه م دایه
وونم هی هوار هم پیاره بهرزه
هه ا آوا نه زی له روی هم نه رزه
هم فکره بهرزه و هم هوشه جوانه
سه بی بوج وایی هم کوردمانه
لای بیگانه کان شاعر زور جوانن نه و او دلخوشن زور شادمانن
هی بوج لای ایسه وا هینده شوکن
کزو کله لا نه و او بی توکن
شاعر خدمه تی گهل و هوزله کن خویاز به قوربان به رزی می کوزله کن
هاوه ایکی خوم ایم هانه پیشی وهخت بو له بنا گریچکم هه لکیشی
وونی بی ده ننگ به دهی خوت بگره
ره خنه له میای عافلات سه گره

کھی شاعر لہمہ چاکتر ژباون   پا کیان بہ جہوری فہلہ کے خنکاون
 نابینی ہر گس خاوند جہوہرہ   لہمہ خراب تر تو دہر بہ ہرہ
 کافی قانع لہ گوٹاری دہ نگی کبھی تازہ دا ہم شمرانہ تہ خوینتہ وہ
 تہ ویس بہم شمرانہ جو ابی تہ نوہیتہ وہ .

برای خوشہ ویست یاری نادیدم   شاعری بہ رزی زور بہ سہن دیدم
 لہ برادران منت پر صیبو   لہ ناو گوٹارا شمرنٹ نو صیبو
 منت نہ دیدبو کہ آیا جوئم   بیت نہ زانی بووم کہ گوا کونم
 نو صیبوت ہر گیز بوسوی لی نہ ایہ
 زور بہ شہنام کاشکی نہم دیایہ
 بہلی راحت تہ کی ہمیشہ روم

چلکن و زہر گن وہ کہ مہ لکھونم
 ہہ نا شاعری کوردستان ہم   تہ بی ہر شروہیتال و لات ہم
 بوچی براگیان نامون پیاوہ   قوندہ رہی تازہ خارہنی ناوہ
 کراس و گوا خادمی ہوزہ   مزہ رہی زلہوی بہ رزی کوزہ
 برای شیرینم خوتویش شاعری   زہرہ کہ و زانا نہ راو ماہری
 مادامی کہ خوت گہوہر فروشی   بو کزی شاعر بوئی تہ کوشی
 شاعر دہ ہولن لہ دور دہ ننگ خوشن

لہ ازیکہ وہ دارہکی بوشن
 باوہ جود روونی ہیج عیبی نیہ   کہ پارہ نہ بو دہستہ لات چی بہ
 پارہ بہ جور پک دپتہ دہس انسان   شاعر تہ پارہ تہ کات بہ مندان
 ہامر بو پارہ ہیج نا کا پہلہ   آرہ زوی شاعر ہر بہ رزی کی گہلہ

کام شاعرت دی دس و چار پاکت بوو

لبامی بسری فاصونی چاک بوو

سعدی نه بله صوف ته و او د نیا بوو ماموستای هه موشاه و گه د ابوو

په پی پی خاوس هم مال بو اهو مال

اوه مورایه وه سا بهر اوه حوال

هیچ که سیک نه یوت بو سعدی روو ته

بوجی ناشیرین وه که مه لکه موته

ایتر با به س بی برای شیرینم

منیش هه اوم یاخو اوت بینم

کور گول کوردسان هه اوه باخه به

هه اوه گزو کیو هه اوه شاخه به

له گول و بلبل له پلنگ لک شیر بی اوه گه به نی آزاو ده ننگ دلیر

به کی وه که بابان^(۱) یاره که آرده لان^(۲)

وه کبلی ملت یانی گریم^(۳) خان

میری لورستان^(۴) به گزاده ی کلوور^(۵)

فاضلی کوردی هه روه که دانه ی دور

میم کو^(۶) و شادانی نهریه و شه مزین^(۸)

له غیرت شه وان هه زار آفرین

هه رکی و کاله مو^(۸) مامش و زهرزا

موگری و^(۹) دی بوگری^(۱۰) تا کوردی زازا

هوزی گه وور که و^(۱۱) به گزاده ی بانه^(۱۲)

خانانی حقز له آرده^(۱۳) لانه

له کوزو تازه به کی مه رپوان (۱۴)

جوان رو و لرون هه تا ایناخی

آغای دزه پی مبری شه قلاوا

شیخ بزه ینی و شوان شیخی

شیخان

پیری نه و پله و شیخی بیاره

شیخی به رزنجبه (۱۵) سادانی کرام

میری میراوده ل به گزاده ی پزده ر

ه شره تی بلباس هوزانی ه لوه ند

هورهورو گه شکی منجه ری نه رران

له روزی جه نه گاهه که شیر نه ی نه رران

زه نه گنه و هیلانه کاکپی و گوران

دامنی و نه بیلی باهوزی سوران

نه لهوزی و شیخان شیخی جه باری

تاو گوزی و مه ل گهر شه پیری دباری

گه ورکک و مه نگور خانی تیله کو

هه وشارو هه رپیل تا والی بخت کو

میری کرماشان بانی امیر کول زه نه گنه و داروده ه شیره تی گل

آغای هیره گل هوزی کافروش یا میران به کی و شیخی کونه بوش

له کک و نه راول چنگنی و هه رمنبار

یا آغاسوری تیخی جه و هه ردار

ناو داری و یالازغه واره و باهکی باله کد و ه باخ مو یسی و ه پینکی

آغای کومامی حانی هه و رامله

مه نی و باجه لان هوزی گه لباخی

جاف و هه مه و ه ند خانی شیرآوا

تاله بان

ارشاد بانی گس نه زان

با منیعی نه ایم له عام دباره

گهت کی کوری کی نه وه ی نیک نام

آغایانی کو هه پیری پرهونه ر

بارجه ی نه و رولی لاوانی به سه ند

نه رران

له روزی جه نه گاهه که شیر نه ی نه رران

گوران

دامنی و نه بیلی باهوزی سوران

شیخان شیخی جه باری

تاو گوزی و مه ل گهر شه پیری دباری

گه ورکک و مه نگور خانی تیله کو

هه وشارو هه رپیل تا والی بخت کو

میری کرماشان بانی امیر کول زه نه گنه و داروده ه شیره تی گل

آغای هیره گل هوزی کافروش یا میران به کی و شیخی کونه بوش

له کک و نه راول چنگنی و هه رمنبار

یا آغاسوری تیخی جه و هه ردار

ناو داری و یالازغه واره و باهکی باله کد و ه باخ مو یسی و ه پینکی

با جافره شکو گلوی و آ کوبی   بن چینهی کوردان هوزی ماهویی
 جلاله و زرار بی سهری و چوچان   گیژو جه باری منطقهی بهرزان
 بهرازی و سوهو هوزی قهطانی   میری میره جاف به کی شیروانی
 تیره و ره گهزی کوردی کوردمان   نه و نه زورن ناپه ته به یان
 من چیم نویسه هه زار به کک نابی   توولی ناده می ایترا کورتابی
 بهلام له بیژوی هوزی کورده کان   که نام ناوه سروهی بهر به یان
 ته و او نویسه من له چاپی نه دهم   به عونی خرا پیس چاوی نه خهم

﴿ بوزانین ﴾

بو هه مو خربنده واره خوشه ریسته کانم ایبه که پمان له لین نه ته وهی
 کورد هیعتا له پله به کدا وه ستاوین ناوارین بو ووتار که چی تیا
 ووتناره ، نه رانین بو ووتاره که کی ووتوبه نه گهر خاوهن ووتاره که
 بابهی کومه لایه تی بهر زبی جا به هوی ماسک و پاره وه یا به هوی کورسی
 ووظیفه وه نه و ووتاره که شی به بهر زدیته پیس چاوی بلیم چی که من
 له خیزانیکی جوتیاری هه زارم نه و دو هویبه که ووترا هیج کام یانم نیسه
 دیاره ووتاره کانم به چاویکی نزم ته ماشا نه کرین ، بهلام له پاش چهن
 صالی تر ایه که نه ته وهی کوردین له و پله یه دا که تیا وه ستاین نامینینه وه ،
 که وادرا وه که و که وشه چه که گانی منیسه له پیس چاوی نامینیت هه نا
 بی به هوی نزمی ووتاره کانم وه کو عرضم کردن ایه نه چینه پله پک
 که نه نوارین بو خاوهنی ووتار هه ر ته ماشای چا که و خراپی ووتار
 نه که بن و منیسه نامینم و کس له پیری نایهت که نایا هه زار بووم یان
 پله دار جا له بهر نه وه به پی زانینی خوم نه وهی به ته وای بووم روون

بوه تهوه نهی نوسم وه پیدش کوش بهلاوانی ایستای وولانی نه کم ایتر
هر بژی کورد و کوردستان .
تابع

﴿ ۱ — بابان ﴾

بابان ناوی پیر بوداقه گه وره یکی زور داسوزو ملت بهروه ربوه
زور حازی به خوینده واری هوزی کورد کردوه ، امیریک بوه
اماره تیکی هر به خوی دروخت کردوه ، له ژیر چاودیری هیج
حکومه تیکی خارجی دانه بووه ، پادشاهانی بابان له زور جیگه ی
کوردسانا خطبه ی جهه یان به ناو خوینراوه تهوه ، هر چه نده سکی
پاره یان لی نه داوه و به پاره ی بیگانه کان سهوای کرین و فروشتن یان
کردوه به لام سه ر بازو سه ر باز خانه یان بووه ، له سه ر باز یانا ده رجه دارو
بی ده رجه بووه ، حاکم و کازی یان داناوه له سه ر هاره کانی کوردسان
یانی نه توانم بلیم حکومتی راسته قینه ی دیو کرانی یان بووه .
بهره تی سه ر گوتنی پیر بوداق آراهه که عرضتان نه کریت : پیر بوداق
دانیشتوری دهشتی سه ر گه بووه کانی که سه ر گوتوه پشار بازیری
وهر گرتوه له هرده لانیه کان ، مگری و بانهی به پیاوه تی کرد به دوختنی
خوی ناوچه ی کر کولک و کفری خسته سه رقه له م روی خوی به جوریک
هوزی بابان بهرز بووه که خالد پادشای بابان به حاکی مالی له شاری
همه مدان بووه یانی تصرفاتی هوزی بابان گه یفتوه ته نه اندازه به که
تا همه مدان حوکم یان کردوه عبدالرحمن پادشای بابان به له مگری بابان
هاری بنفدای گرتوه ، بابان له میژودا به ۳ ده وره نه نامرین (۱) پیر بوداق
(۲) پیرنه زهر (۳) فقی احمدی داره شمانه که هوی تیکک چون و
روحانندی هم امله ته کورده به . جه ننگ و شورش له ناو خویانا

په پدا بووه ، هه ربه كه به خه يالي پادشاهي كورد صانه وه حكومتك
ينگاهي اكرت به ده صته وه بو له ناو بردني هوي ترهانه هه تا به نه ووي
خوبان فهوتان ايستاش پياري كه و ره گه و ره يان هه به كه زور ترهان
له حكومه تي عراقدا خاوه اني كورمين .

﴿ ۲ — بابا نه رده لان ﴾

بابا نه رده لان ناوي قوباده كوري فه پروزه خه اكي دي
سياميوه به له بناري شاره زور تابع به ناجيه ي سه ي صادق هوزي بابا
نه رده لان پي يان ووتون هوزي ماموي . بابا نه رده لان بناري شاره
زوري هينا به ژير ده ستي خوي وه ندي له ده ستي شاره زور پي
حوكم نه كرد وه له دي سياميوه دا قولا وه لايكي قايي بو پارا حلي
خوي دروست كرد ژهانيكي ده ره به كي راه بوارد ، له پاش مردي خوي
كلولي كوري هاته مهر دور هم پياوه بو په ناو نرا كلول پاش مهر كي
بابا نه رده لانه . له ره وشني كورد با كلول ياني كه به خت : هم پي كه
به هه نيوي هاته دنيا وه ناو نرا كلول وه دايكي هم كلوله گولباخ هم
كچي هاسوار له هوزي گورانه ، هم ژنه به بله ميني وزايني خوي هم دام
و ده زگايه ي راكرت هه تا كلول پي كه يفت له پاشي كلول الياس له پاش
الياس خضر له پاش خضر بابلو له پاش بابلو مندر له پاش مندر حسن له پاش
حسن هه سني دوهم له پاش هه سني دوهم دوباره خضر له پاش خضر
الياس هم (ده) يفته به ره وشني ده ره به كي له شاره زوردا آخا بوز هه تا
هاته مهر سورخاب .

سورخاب به چه شريك به رز بووه له روز هه لانه وه هه تاسنه وه له روز
بكا واره هه تا كر كوك له شاله وه هه تا صابلاخ له جنو ره هه تا خوزستان

گرفته زیر دهنق خوی، وه بوو به فەرمان ره‌وای مه‌و وولاتانه. له‌باش
هورخاب هه‌لو خان و گهریم خان و خان احمد خان به‌گم اماره‌نیان
کردوه، هه‌ر به‌گه له‌ده‌وره‌ی خوی‌دا مو‌ا‌ک‌ک‌ه‌ی فراوت‌تر کرد.
وه به‌وانه‌ی میژو ناصه‌کان هه‌رده‌لانیه‌کان هه‌ند بکیان سکه‌ی پاره‌بان
لی‌داوه و تالای هه‌ر به‌خوبی و پادشایی‌یان هه‌ل کردوه و پاره‌گه‌بان
له‌هه‌مو و ناوچه‌یه‌ی بیگانه‌داره‌واجی بووه. دوا پاده‌های هه‌رده‌لانی
خان احمد خانی می‌هه‌مه‌گه‌زایر به‌گی بایره‌گه‌وره‌ی بگزاده‌ی جانی
کوشتووه له‌چه‌مه‌رگه‌ه له‌لای به‌ی گولی. له‌ده‌وره‌ی هه‌م خان احمد
خانی می‌هه‌مه‌دا سه‌لته‌نه‌تی هه‌رده‌لانی تیکک جووه. وه به‌کی له‌زانا‌کانی
کورد‌ه‌واری به‌تپسی (ابجد) میژوی له‌دایکک بوونی خان احمد خان
و جوونه‌سه‌رته‌خت وه هه‌یت بوونی و چ‌ابوونه‌وه‌ی، وه تالان کردنی و
کوشتنی نوسیه‌وه، چون‌ک‌و له‌زه‌مانی پی‌شودا کورد‌ه‌کان به‌فارسی
نوسراوه‌بان هه‌نومی، هه‌وزانا‌باش به‌فارسی هه‌ژده‌کانی نوسیه‌وه و هه‌مه‌یه:
خان اک‌راد یعنی خان احمد سال^(۱) بخت آمد از عدم بیرون
سال^(۲) کچ بخت یافت حکم و جلوس
در^(۳) غلط گه‌ت واله و جهنم‌ون
باز صحت بیافت اندر^(۴) فهم یافت حکمی زپیش تر افزون
سال^(۵) فهم‌ها هه‌زیمتی دادند رفت بیرون از این زمانه‌ی دون
جا له‌باش ده‌رجونی هه‌م کتیبه‌له‌کتیبی هه‌شهم گه‌ناوی سروده‌ی
به‌ر به‌بان‌وه میژوی کوردانه به‌دره‌ژی چونیه‌تی هه‌مو و خانه‌دانیکی
کورد له‌نوسریت. به‌وانه‌ی میژو ناصه‌کان هه‌وزی بابان لقی کن له
هه‌رده‌لان جیا و بوونه‌توره هه‌گه‌رجی له‌بختا هه‌ر به‌کن ایبه‌یی له‌سروه‌ی

بهر بیاندا پیش که همتان له کهین که له کویدا جیا له نه وه

﴿ ۳ — زه ند ﴾

زه ند هوزیک کوردن زور جار بهرز وه زور جار بی نزم
بوته ته وه ، له ده ودهی کهریم خان زه ندنی به ناویانگا هم هوزه هینده
بهرز بوته وه خه یالی دا گیر کردنی ته ختی ایزان کرد . له پیش دا هرچی
هوزیک نزهکیان بوچه کورد چه فارس هینایانه ژیر ده منی خوبان
له پاشان کهریم خان له گهل آغا محمدی قاجار به شهره اتن وه له مابه بینی
هوزی قاجار که پادشاهی ایران بون وه هوزی زه ند شهریکی دریز و
زورگرم سکر له سر وهی بهر به یانا به در بزی نوسراره انما الله
له خریته پیش چاو . دوابی زه ند کاز مهر گوتهن و سه لته نه بی قاجار بان
تیکه دا . کهریم خان که سه روکی تیره ی زه ند بو چوره مهر ته خت
هه ووخاکی ایرانی خسته ژیر ده منی خوی ، کهریم خان پیاو پکی
خوره ودهت پاکه و هزار بهر وه ربوه زور نی کوشاوه بو آمایی
هت و خویندن بهرز کردنه وه له ایرازدا . ناو خوی نا (وه کیل
الرعابا) ، هیچ ناشیرینی بهک له کرده وهی هم پیاره دانه بور ، له مه
نه بی ههروه که صلاح الدینی ایوبی له کوردمانا جیکه ده منی خوی
دیاری نه کرده وپای ته ختی خوی له کوردسانا دا نه نا ، ایمنه میزو
نوسه گانی ایران سلسله ی زه ندی به یکی له سلسله ی پادشاهانی ایرانی
له زمیرن .

﴿ ۴ — لورستان ﴾

لورستان زور جار واپوره که سهر به خو ژیاوون ، پای ته خته که بان
هاری خوره م لاپاده ، نهونی هه بادن که کانگابه کی زور مهه له ناوچه ی

لورستانا به ، لهم دوا پیه دا که شیخ مراد سهروکی هوزی لور کوزرا
 قه دم خیری کچی بووبه سهروکی هوزه کی جه ننگه کردن و
 هه لسانو دانفتنی قه دم خیر هابانی باس کردنی ناو میژده

(۵ - کلوور)

کلوور هوزو بهره یکی آزاولی هاتووز له هه موو دهوره بکدا پیای
 به رزبان بووه یکی لهو پیارانه داوود خانی کلوور هابی لهو به خهفن و
 آزایی ولی بوورده که داوود خان بوپتی نه گه زانینی له گهل واپیه
 نه ی توانی زورشتی گهوره بکات . داوود خان جه نگی زور کرده
 له گهل بیگانه کانا وه هه و جه نگی بکدا سهر گوتوره ، وه هه مو
 جه نگی کی بویره کانی ناوچه ی خوی کردویانه به بهت و هه لبه صت و
 گورانی . له لین کلوور به دو بهش ناو له بریت : کلووری گهوره و
 کلووری بچوکه : کلووری گهوره له هه یوان ساری دا نه نیهن ،
 کلووری بچوکه بلاون هه ندیکیان گوتونه ته نخت تبه کورسه نر .
 هه ندی سوال گه له هاره زوردا له نیهن وسوال له کن پی یان له لین
 که لوورر . لهم وو هه به زورغه له نه چونکو له سوال گه رانه له بهره ی
 کوینا دادی خه لکی دی قنجهن که پینج فرسه خ دوره له ناوچه ی
 هه یوان ساری وه . کوینا دادی که له دانفتراوی نریکی هه یوان
 هه یوانه وستی بهر به ره کانی بکات له گهل که لووردا له
 هکر یکی له هوزو بهره ی خوی وه یارمندی ده ری بیکه وه نا له گهل که
 لوور به جه ننگه هاتن لهو جه ننگه دا هوزی کوینا دادی شکان
 وه تالان و بهره ده رکران و به کوردخانا بلاو بوونه وه بو سوال

کردن ، چمن مالیکیان گوته هاره زور ناو خوین نا که لوور بو همه
 به بهرزی هوزی که لووردهوه بزین که که نا هم سوال مکرانه
 لوورنن ودمرکراوی دهستی که لووررت . پگزادهی که لوور
 بهر کهز که چنهوه مهر فرهاد ، بهدرو که لهن فرهاد بهردناش بووه
 و عاشق هیرین بووه چونکو هیرین ژنی خهسرهوی بهرویز بووه
 له مداین وه فرهاد له هه پوان ساری چی به مهرچی بهوه و هم
 جیروکی هیرین و فرهاد زور درویه ، هیرین کیچ لهوا بزناو خه لقی دی ی
 هارمنه له قهزای هارباژیر بهرام بهر به سرگزی چوارتا . لهوا بز باوکی
 هیرین کو پخای دی ی ناو براو بو شیرین زور جوان وه پی گو تو بو .
 روزی شیرین له گانی پال دی که دا مه له ی که کرد خهسرهوی بهرویز
 که به سکیکه له پادشایانی مامانی و پایتختیان له کوردمانا بووه
 بوراوه که روشیک که گهریت وری ی له گو پته دی ی هارمن له هه پی
 کانا هیرین له گو پته پیچی جاوی و سرخی لی ی — جوابت ماره ی
 هه کات وه هوزی پادشایانی مامانی زور له میژونا مه کان به کوردیان
 له زمین و همه زور دلیل کی به هیزه که پایتخت و جیگه ده ستیان له
 کوردمانا زوره چون عقل ریگه هه دات کوری له هه پوان ماری
 و کچی له هه رمن به بی فرو که و اوتوم سو بیل چون له مانه
 که یهتوز به به کت .

(۶ - هم کو)

هم کو ناوی محافل آناه سه روی هوزی شوکا که که دی ی
 چه هریه له هنوری بهین ایران و تورکیه داادا له نیفت

هم سماهل آفا به پیاویکی هینده پوز بو گوته آره زوی مهر به
خوبی کوردسان و به چند جه ننگ و کوختار به مهر فارمه کانا مهر
گوت جیگی دانفتنی خوی خاکی شوکا که بو، وورمه و مهر افه
حه بدر آبادو آزر شهر و سانی قه لاوزه ننگان و سا بلاخ و میان دوواو
مهر دهشت و بوکان و سه قزو نیکن ته پی مهر هاری له فارمه کلان
دا گیر کرد ام دوازده هاری خسته زیر ده منی خوی له توانم بلیم
آزر با بجانی به ته واوی هینا به ژیر ده منی خوبه ده، سواره و مهر بازی هم کو
به جور یکی ره منی و رینک و پینک بو به مهر هانی سماهل آفا لیره دا
نانو صریت به لام له سروهی بهر به یانا له روزی له دایک بونی هه تا
روزی سه منی به در پی نوی سراوه انما الله له چاپ کردنی کتیبی
ناو بر اودا هه گوته پیش چار .

(۷ - هادانی نهریه و شهم زین)

هادانی نه هره و شهم زین هم خانه دانه گه وره بهوا به مناصب
زانرا که ایسته هیچ ناوبان نه بهین چونکو له سروهی بهر به یانا
هوانیش مهر وه که باقی هه هیره کانی کوردسان به ته واوی روون
کراونه و نو سراوون .

(۸ - هوزی مهری)

هوزی مهری و کانه نوی وزارتی هه ۳ هوزه سه مهر به
سماهل آفا بوون و هه میسه له زیر فرمانی مهر وکی شوکا کا ژیاوون
و جلی بوون له شگری شوکا کدا جا له بهر هه سروهی بهر به یانا
له گهل هوزی شوکا کدا به در پی نوی سراوون .

(۹- موکری)

موکری هندی لهین له ولادی ههینه دین موکرین نام
 ههینه دینه ، هینده بلیمت و وریابوه له ناوسه رو که ههها به ره کات
 به ههینه دین موکری ناوبانگی کردوه ، بوداخ سولطانی مهشهوری
 به درپزی تمهنی فرمان ره و ابوه به مهره و پارچه کورده داسکه
 له آذربایجان ایران دالشتوون وهندی جاریش دهستی کیهاوه به مهر
 وورمی و مهرافه و سکیوه کانی کوکی و بالایش که دودین له ناوه ندی
 هاری نهفه ده وهاری ورمی دا . قهلاوقه لاجه به کی کردونه وه
 که به ساختنیک زور گرنکه و کون ۱۴ زمیریت و آویکی هیناوه ته
 مهر له و کیوه بو ناوقه لاهی ایسته کهس نازانیت چاو گهی له و آوه له
 کوی به و له کوی به وه هاتوه . به کی له ده مکاری مهم پیاوه به رزه منز که
 ونی سوری سابلآخه که هیندهی موقوفه ی بو داناوه نه ده رس
 بیژ ، پیس نویژ ، قوتابی وه نسه بانگک و بیژنانه و او نه بن .
 بوداخ سولتانی ناویراو به وانهی زور میژوناس له تیره وره گزی
 باانی عراقه ، به گزادهی فهی زولا به کی که هوزیکي زوریه ناموس و
 رشیدو خانه دان له نه وهی بوداخ سولتانن . هوزی فهی زولا به کی
 چهن قاره مانی نه به زی فدا کاری دلاوه ری وه ک احمد خان کوری
 خلیل خان مهشهور به سالار و هیدالله خان و محمد خان برای احمد خان تبا
 هال که وتوه که له ناوچه ی خقزایی هونرا احمد خان فاروقی ، نام
 احمد خانه به بی سورج و قه باحت خوی و له و دو برا رشیده نه تان
 پهروه ریلن دا له یکت نه ناف انما الله هم هوزه رشیده خدمت گوزاری

نهفتانه له مروهي بهر به يانا هه مو ايته قاره مانپه کاتيان له خريته پيش
چاوبرادران

﴿ ۱۰ — دی بوکری ﴾

چونکه هه موزی دی بوکری په خویان داوا له کت له لین
ایه هه باسین یانی له اولادی هه بامی مامهی پیغه سرن (صلعم) له بهر هه وه
به پی ویستان نه زانی زوری کوشین بوزون کردنه وه یان، هینده هه خه پنه
پیش چاوکه هوزیگی زورن وه عادیتان وایه به سه روکی هوزه کیان
له لین عیل خانی وه ووشهی عیل خانی ووشه یه کی نور کیه چونکه
تور که کان خه بهر هه خه نه پیش مبتداوه عیل خانی یانی خانی عیل. اهر
له لای هیچ کسی رون نیه به ته وای که هه موزه له چاره گهزی کن.
وه هندی له لین له دومه کلاش که ره کانی شاری دیار به کرن. هه دی
بوکری په هه ناته وایه یان هه په که له لاپه رره میژوی کوردسانا
به دوور وونا سر اوون یانی هه میسه له گهل دژمنه کانی کوردسانا گت
وگویان بووه.

وه هندی خوی چاکیان بووه که بیچوه آغا کاتیان هه مو علوم
دینی وهره بی یان خویندوه زور جار نوینداری ناوچه ی یوکان
له تاران له وان بووه.

﴿ ۱۱ — گه وورک ﴾

گه وورک بهر هی دوبران هیند یکیان له دهوری شاری سه قز
دایه ترون. هل آغای جهوات ماردی سه روکی هه م بهر به بابو بوکه
له دهوری هقز دالته ترون. سه روکی گه وورکی هه و دیو مه شهوره

به كاك الله آفا به در پیوی باسی گهورك له سروهی به ربه یانا نومراوه .

﴿ ۱۲ - بانه ﴾

بانه ناویسایوی که که فرمانزره و ابوره به مهره و پارچه به داد .
 بانه بهش کراوه به ۳ پارچه ۱۴ - قه لای به روزه کون . ۲ . پشت
 آرد به ۳ - ناوچهی شیوه گل که ایسته له سهر سنوری عراقه .
 به گزاردهی با نه پی یان و و تون اختیار دینی چونکو که پی غمه مهر هاته
 دنیاوه به اختیاری خویان به پی جه نیک و گوشنار به گزاردهی بانه
 دینی پایی اسلامیان قبول کرد جا به وه وه پی یان نه این اختیار دینی
 بانی له هوه لی زه مانی سمادته وه آغابی و موه و صکی نه و پارچه بانه
 به ده سته ره به . با پیره گهورهی به گزاردهی بانه ناوی سلیمان به گک بووه
 پیاویکی زور پاریزگار و خوره و شت چاک بووه وه زور هزی کردوه
 له آسایشی ملت و زور موسلمانیش بووه به جوری خوی پاراستوه
 له ظلم و خراپه به آره زوی خوی دهستی له فرمان دهری و سهر و کی
 بانه هل گرتروه و به کچی بووه کچه کی داوه به بوداق به گک
 کوری میرزا خان به کی برای . هم بر ازای خوبه کردوه به فرماندهر
 له بانی خوی وه خوی دو جار چوره بوجه له جاری دو به ما له دینهی
 منوره وه فانی کردوه ایسته سلیمان به گک گوری له دینه به به لام
 گورستانی هه به له قهراخ شاری بانه پیی نه این گوری سلیمان به گک
 نه و نزهر گای سلیمان به گک . سلیمان به کی دو هم که مه شهوره به
 سلیمان به گک که چه له کوره زای میرزاخان به گک و کچه زای سلیمان به کی
 گهوره به ۴ - سلیمان به کی دو هم به پیری هه و به گزاردهی بانه .
 به گزاردهی بانه شمس حوت به ره باین ۱ - بارام به کی که سروکی

هم بهره بابہ ایستہ ہر رشید خانہ ۲ - یونس خانہ ۳ - لفته بہ کی ۴ -
عبدہ بہ کی ۵ - وہ سمان بہ کی ۶ - حسین بہ کی . بہ گزادہ ی بانہ
چونکہ زورن ہم کتیبہ دا نا گونجی ۵ - مویان و کردہ وہ یان
نبوسین بہ لام لہ سروہ ی بہ ربیان میژوی کوردان بہ درپڑی نومراوونہ

﴿ ۱۳ - خانانی سہ قز ﴾

بہ گزادہ ی سہ قز بہ زترینی ۵ - مویان سہ بقدین خانہ ۵ - میہ
سہ روی شاری سہ قز بہ دس ۴ - وہ وہ بووہ ، خویان داوا گہ گہ لہ
لہ ہوزی آردہ لانہ وہ - اندیکس لہ لہ لہ ولادی محمد بگہ شم غیر
پینج چارہ کین بہ لام وا ایہ رونمان کردوہ تہ دہ ایلی آردہ لانیات
زور تریہ ہزہ .

﴿ ۱۴ - مہریوان ﴾

مہریوان پارچہ یکی بچو کہ لہ غربی ایران و شرقی عراق لہ سنوری
ہر دو لا واقع بووہ . مہریوان لہ شہرقہ وہ گلی آریز کہ ۳ فرسخی
شاری سنہ یہ لہ غہر یہ وہ گلی تار بدہر لہ جنوبیہ وہ چہ می رہ زاوی
ہہ ورامان لہ شمالہ وہ دو بلوسکان بہت دی ی سہ یوان دہ ورہ دراوہ .
سہ یوان بہش کراوہ بہ دو بہ شہوہ بہ شیکی داخلی اراضی عراقہ
و بہ شیکی داخلی ایرانہ بہ شہ گہی ایران بہ دس چوار ہوزہ وہ بووہ
دو ہوزیان سادات وہ دو ہوزیان بہ گزادہ وون بہ ک کابل کہ کابل
کوری شیخ عبدالکریم سکورہ زای شیخ عیسی نور بہ خشی
بہ رزنجہ بہ ہم کابل مہریوانہ پاپیرہ کہ ورہ ی قانع موآلف ہم کتیبہ بہ
و ہم کابل بانہ لہ غہری مہریوانا دانہ ستوون . دیہانی ہم ہوزی کابلہ

عبارت بووه له دى باشماخی حدود هه نادی ی دەرگاخیخان که بهینی
 هه ورامان و مهریوانه ۲ - هۆزه سادانه گی تر کونه پۆشین هم
 کونه پوشیانهی ابرانه له ههرفی مهریوان دانیهتوون . دیهاتی
 کونه پوشی عبارت بووه له بهتیری گی گلران و دولی ته نوره
 نادیهته وه قه لای مهریوان به دهستیانه وه بووه وه دو هۆزه به گزاده
 بهک خانه به گی که له جنوبی مهریوانه وه دانیهتوون ، دیهاتی هم هۆزه
 عبارت بووه له دى شیخه کویره هه تا پردی گلران و به ره و روز
 آوا هه نادی ی دهرزیان. دو میران به گی که له شمالی مهریوانا دانیهتوون
 عبارت ته له دى دهره واران هه نا حدودی عراق . به لام هم دهره ی
 دواییدا ۳ براله نار دهر به ند کرماشانه وه هاتوون بو که تیره گاندن
 له مهریوانت هم ۳ برایه ناویان که لب علی ، صهر علی ، حسین
 قولى وشيعة مهذهب پوت صهر علی به نه خوشی ژانه زک له دى ی
 مهیدانه که ایسته پی هه لاین میرا واسرد و حسین قولى که برایه وه بو ناو
 دهر به ند کرماشان که لب علی بو به ره تیج بهر کوینجا شهر یف نار له دى ی
 کونه سوچه ردی مهریوان که ایسته پی هه لاین هارجی ، دلی چوله زهر یف
 کچ کوینجا شهر یف هم دلی چونه بو به هوی مانه وه ی که لب علی
 له کونه سوچه ردی ناچار بو دهستی له مهذهبی شیعه ی هه ل گرت وه
 منی که ریشی نه کرد کوینجا شهر یف کچه گی پی نه دا هه تا نه جهف قولى
 خانى بی جارى به امری پادشای ایران به ده فوج هه ر یازه وه نیرا بو
 حدود بو آمايشی دانیهتوانی مهریوان چونکو چاو کراوه نه بو و وه
 هه ر یازان نه دی بو سه ر یازه کان که به فارسی وو شه یان هه ووت و جلی
 هه ر یازان له بهر و کلاوی ره منی یان له هه ر بو مه ریوانی زور لی یان

مه نرسان و پي يان مه وون پايخ به سه ر وهك كار مه قاري نن ، دنپهتواني
 مه رپوان له ترصي مه رباز مه رپوانيان چول كرد هه مو به ماله وه رانان
 كرد بوشاخه كاني هه ورانان كه اب علي كه له وه پيش له كرمانان
 مه ربازي دي بو وه زماني قارصي مه زاني دهستي كرد به هانو چوي ناو
 له هكروه نه رويفت له هه وار هكان مريهك و مامت و هيله كي نه هينا
 له ناو له هكردا به قزانج نه ي فروشت تاروژي كه و ته پيش چاو نه جف
 قولي خان ، فه رماندار نه جف قولي خان كاغذيكي دطوشي تومي بو هه مو
 دانپهتواني مه رپوان كه بينه وه مه ر ديهاني خويان كاغزه كي دا به كه اب
 علي كه بي يات بو دانپهتواني مه رپوان له شاخه كان هه ورانان دا .
 كه اب علي كاغذي فه رمانداري برد گه ررا به ناو هه مو شاخه كانا
 دانپهتوان مه رپوان له وه رانان و هميان بو نه جف قولي خان ايه به جور يك
 ديينه وه مه رپاز هانو چوي ناومان نه كات و مه ر ايشي بو كه اب علي
 بيت بي مان ليت نه جف قولي خان هه م به بمانه ي لي قبول كردن هه مالي
 هاتنه وه جيگه وشويني خويان دانپهتن ده ستيان كرد به سكا سي
 هه م جا هه ر ايشي بيوايه كه اب علي هه چو جي هه جي ي نه كرد يا اهالي
 مه ر كار يكي بيوايه كه اب علي هه چو له حكومه تدا جي به جي نه كرد .
 به هوي هه م هانو چويه وه كه اب علي كرا به گزيري هه مو مه رپوان
 كه هه وسا به گزير نه و ترا سو باش به هوي هه م سو باشيه وه سكو بخا
 مه ريني كونه موچهر ر كچه كي بي دا هه م كچه دو كوري بو به كي به ناو
 برا كه ي خويه وه ناونا حسين قولي هه و كوره كي توي ناونا اسك نده ر
 هه م اسك نده ر له دوايدا له نار برا و برازا كانيا مه شه ور بو به آخ بلا .

چونکو له کانی نه خوښین و سردنیا هر وتویه آخ پلاو ، پلاو یعنی نه بویه بخوات هه تا سر دوه .

له آخ پلاو دو کور به جی ماوه بهک ففتح علی به گک دو حه بدر به گک هم دو پیاوه ایسته نریکی هه هتا مال به گزارده له مهر پواندا په که ههر به ره به ره زور بون و دیهاته کانیات له دهس چوار هوزه مهر پوانیه کونه کان دهر هنیواوه . ایسته هه و چوار هوزه مهر پوانیه اصلی په هه ندیکیان له جی ی خویانا به بی ملک ماوون وهه ندیکیان دهر به دهرن .

﴿ ۱۵ — چور ﴾

خانه دانیکی علمی وسیدن ، اهدی ی چور له حدود هه ورامان و مهر پواندا بوه ، هم خانه دانه پیاوی زور به رزبان بوه بانی ملا صد ابو بگری مصنف که هار دهوری شیخ ابن و حه چهره با پیره گه وری ساداتی چوره ، نه توانم بلیم سید ملا ابو بکر له شیخ ابن و حه چهر زور بالانر و عالم تر بوه و تصنیف کان ملا ابو بکر زور له تصنیف کان ابن حه چهر به رز تره . له اولاده ی ملا صد بکر مه ولوی شاعر صد حسن چور ، حاجی شیخ امین خال له سالیانی به پدا بوون که انما الله له سر وهی به ربه یانا به دره وری بامی خانه دان چور چاپ هه کریت .

﴿ ۱۶ — ساداتی به رزنبه ﴾

به رزنبه دی په که که وتونه شهر فی شاری سالیانی وه هم هه به سادات ناوبانگی کردوه ، با پیره گه وری هم ساداته شیخ

عیسی نور به خطه که کوری بابا علی همه مدانه هم بابا علی به لده وره ی
عباسیه کانار و بشته بو ۱۸۴۸ء دان له سالی ۱۶۵۶ هجریه دا که
مه لته نه ت ۱۸۴۸ بامی به ده ست مه غول تیک چو شیخ عیسی و شیخ موسی
که هر دو گیان بران روویان کرده عراق و به رزنجیه یان آورده ان کرده، شیخ
موسی که برا گه وره بووه هیج منالی نه بووه به لام شیخ عیسی ماها الله
هینده مه ولادی نی که وتوتوه له ژماره نایه ن . هادانی به رزنجیه ایسته
له هه مو پارچه به کک له خاکی اسلام دامه به وه بوون به چهند به ره باب
وه کو به رزنجیه پی ، نودی پی ، دول به موی، هراته ونی ، گه زه رده پی یانی
له م کتیبه دا نا گونجی به ره بابیه کان به هواوی بنومم به لام له سر وه ی
به ره یانا به هوا ی ایان نومم .

﴿ پیاره به رزه گانی به رزنجیه ﴾

۱ - شیخ معروف نودی پی که عالم بووه و علامه ی زه مانی خوی بووه
یانی هم شیخ معروف له هه مو علامه ی کدا تصنیفاتی هه به شیک که من
بز انم هه ست جلد کتیبی نایاب نایاب و به ترخی تصنیف مکر دوه .
هم شیخ معروف له مه ولاده ی شیخ محمدی نودی به تصانیف
ده وری حوکم داری بابانه گانی کرده ، میری قه لا چوالان که
پادشای بابان بووه نه ی هیشتوه شیخ معروف له نودی دانیشی بر دوه
بو مدرسی قه لا چوالان . له قه لا چوالانه وه له گه ل بابانه کان و دایسته وانی
قه لا چوالان گو یز او یانه ته وه بو دهنی مه لکندی و مه لکندیان
کر دوه به شار ناویان نا وه سلیمانی وه چونیه نی له و گو یزانه وه له کتیبی
چوار باخی پینجونا به زمانی گردی مه روانه وه نوحیومه اتیر پی
ویست به دوباره نا کات .

۲ - حاجی کاک احمد

حاجی کاک احمد کوری شیخ معررفی موسسه نیفه له شاری صلیبانی
له دایک بووه هم حاجی کاک احمد زور خوا پرست و عالم بووه بانی
مه توانم بلیم له دبانه تا له خاکی اسلام دا هاو نای نه بووه و له ناو خاکی
کورده وارید ایهینده به پاک و خاوبن ته ماشا کراوه هر کاغه زیک کاک
احمد نوی بی تی مهردوم هه لیان گر توه له بانی دو طار تو شته. مه این حاجی
کاک احمد دو طای گوله به اندی نویسیوه هه و دو طای به هه رگه صیک بو بی
گوله کاری لی نه کردوه من به چار هم دیوه به لام مه این له کورده واریدا
زور جار دو طای کاک احمدیان کردوه ته هل چه یوان ده تفه نگیان به وه
ناوه هه و تفنگه هه و چه وانه ی نه بریوه. حاجی کاک احمد هه ر وه ک عالم
بووه ارشادیشی کردوه هه میسه تی کوشاوه بو اصلاحی مهت زور جار
بووه که حاجی کاک احمد چووه بو بانه بو مه ریوان بو لابر دنی زولم له
مه ره ژاریک. بانی مه گیرته وه که جار یک کابرا به کی بانه پی ره نجبه ریکی
مه بی ره نجبه ره که چهز له کچ آفاکی مه کات آفاکی کچه که ی پی نادات
کابرای ره نجبه ره هاوار دینی بو کاک احمد ته میه مه چیت بو بانه بو نکا
کردن وه هه و کچه به پاره ی خوی هه گو پزینته وه بو کابرای ره نجبه ره.
حاجی کاک احمد زبانی خوی له ریگه ی اصلاحانی دین و دنیا صرف
کردوه و چوار ریبه یکی شهرعی دانا وه به لوغنه تی فارمی بو هه مه که
هه موسلمانیک هیزی به عه ره بی ناشکی به فارمی ته و او هه اسان و
دانیشتنی دینی شاره ز ابیت وه هه و کتیبه ی ناو ناوه مه کتوب. هه توانم
بلیم هه و استفاده ی دینی به که له مه کتوب کراوه له که کتیبه شهر هیه
کان کرای هه که به لوغنه تی کوردی بو ایه زور تر سودی لی وه ره که گرا.

(۳ - شیخ محمود)

شیخ محمود کوری حاجی شیخ سعید کوره زای کاک احمده ثم شیخ محمود هر له منالیه وه خوی دایه له سپ و تفه ننگ و سواره پیکه وه نان زور جار هری ه شاهپری کردوه و له زور جه ننگا هر گونوه وه هه تا پاش جه نگی گوره ی به هم گانی که حکومتی بهریتانیا هانه عراقه وه دونا ۳ ده فمه به ناوی استقلالی کورد هانه وه نه شکیلانی کورد هانی کرد به لام نیکی شی له دایه وه هم کتیبه دا نا گونجی به درپزی بامی شیخ محمود بنوم چونکو هم شیخ محموده نزیکی پازده سال به گزو کیوه وه رای بوارد وه هه صیفه له گهل هیزی حکومتی عراقا جه نگی له کرد و دوجار له طرف بیگانه وه له هر داوا کردن آزادی به ندی و دپلی کیهاره و ده حال خانه هاری بووه ، الها الله له هر وهی بهر به پانا به درپزی بامی له کریت ، هر روزی له دایک بو زیه وه هه نا ایسته که ماوه و له دی داری گالی له ناوچه ی بازبان تابع ناحیه ی نه پنال دانیه توره .

(۴ - شیخ طهی بهرزنجی)

شیخ طهی بهرزنجی : شیخ طه مالیک بوه که له هه مو کرده وارپدا نامراو بووه حتی هوره نی علمی شیخ طه گه اهنوه ته پایته خت ههانیه کان که هاری هه هته نبول بوه له لای سه روکی ههانی به وه نومراوی بو هاتوه و بانگ کراره بو هه هته نبول وه هراره بهاموستای پادشاهاده کان .

﴿ ۵ — بابا رسول گوره ﴾

بابا رسول و شیخ علی کومه و شیخ حسن گلزهرده و شیخ محمد تیرانه‌وه‌ن له لهولادی نور به‌خس باس کراوون و هم ذاتانه هایانی نوعی نن له‌میزودا له سروهی به‌رب‌یالا خوبان و لهولادیان باس کراوون هیفتا چاپ ته‌کراوه انشا الله له‌خرینه پیش‌چاو .

﴿ ۶ — شیخانی ارشاد ﴾

شیخانی ارشاد چه‌قادی وجه‌نه‌قسی به‌روناکی نومراوون له چاپ کردنی سروهی به‌رب‌یانا پیش‌کسی له‌کریت .

کانیک که حکومتی عراق به داسوز په‌گی‌خوری له‌سوی مکافه‌ی آ‌می‌دا له کوردستاندا به‌ری‌گوت من کرام به‌معلی مکافه له‌دی‌ی (هیته‌کدا) به‌لام له کابیکی زورته‌نگت وجه‌له‌مه‌دا بوو چونکه‌سال دره‌نگت بو حکومت پی‌ی نه‌له‌کرا به‌چا کی ته‌ماهای هم‌مه‌کته-بانه‌بکات، وه‌گه‌ره‌مه‌ی خویندینان به‌ته‌راوی پی‌بدات : وه‌سکو چرا و صوبه و نه‌وت : بو مه‌کته‌بی شه‌و وه‌کتیب و ده‌فتر و قه‌لم بو مه‌کته‌بی روز به‌لام (ته‌لاخان)^(۱) هیته‌بیکی زوری سکرد و

---

(۱) (ته‌لاخان) ژنی شیخ لطیفی شیخ محمود ته‌لا خانم که یارمه‌نی ده‌ری خوینده‌وار په‌له‌بی (هیته‌کک) کچی (مه‌لیم خان) کوری محمود خان کورری فتاح خان کوری حاجی مصطفی به‌گک مه‌شور به‌حاجی نا‌بی بانه‌په . حاجی نا‌ب له‌ده‌وره‌ی حو‌کرانی مه‌ر =

۵۰۰ گرهه‌های خوبنده واری به پاره‌ی خوی بو مه کتبه‌ی شه‌ورورژ
کری ، یعنی گهر به جوریک بو ایه به رگو و خورا کیس ۴۰۰ کری
بو به چک هزاره کان .

جاگوا بو پیس گوتنی مه کتبه‌ی سیتک به مهر باقی مه کتبه به کانی هار
زه‌مانی خویدا زورتر به هیمنی ته‌لا خانم مه‌زام .

وه هیوامان وایه هم کرده‌وه جوانه‌ی (ته‌لا خان) بیت به هانه‌هانه
بو ۵۰۰ خانم ده‌وله‌مه‌ندکانی ترنا کو ۴۰۰ وانیس ری و شوینی ۱۰۰
بگرن و مهر به گیان له‌لایه که وه یاری‌ی روله ۵۰۰ هزاره کانی نیشته‌انه
گیان بدهت .

فانبع

= به خوی یواس خانی برایا نائب الحکومه بوه بو یه پی‌ی ۴۰۰ ویری حاجی
نائب له‌چیته وه مهر سلیمان به گی‌ی مه‌شوری بانه . به گزاده‌ی بانه وه کو
له‌تاریخدا بومان دهر گوتوه وروشن مان کردونه‌وه چه‌نده‌ها حال
له‌پیش دینی ایسلامدا فه‌رمانه‌وایی ۴۰۰ و خاکن به ده‌سته وه بوه ،
مه‌توانم بلیم له‌پاش خانه‌دانی ناردلان و بابان سه‌هم خانه‌دان بون
له‌کوردستاندا وه له‌کاتیکدا دینی مقدسی ایسلام دهر گوتوه به پی
شه‌رورده‌ور دینیان ایختیار کردوه به‌هوی ۴۰۰ وه له‌میزودا پی‌یان
له‌لین ایختیار دینی هرچه‌نده که ایسته له‌وه چه تازه‌پی که یسته‌وه کانیان
که نه‌خرینده وارن نازانن کین وه له‌چنه‌وه مهر کی ۱ ؟ .

